75STE JAARGANG NO. 9728 MAANDAG 27 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Zullen partijen in Venezuela eenheidsfront oprichten?

Groeiende communistische invloed onder arbeiders van petroleumindustrie gevreesd

Caracas (RTR/AFP/ANP). — 60 Politieke Ballingen, onder wie de twee leiders van de in Venezuela buiten de wet gestelde partij „Acción Democrática", Luis Leader en Raul Leoni, zijn zondag naar Caracas teruggekeerd. Volgens de eerste schattingen zijn er bij de algemene staking van twee dagen en de hiermede verband houdende ongeregeldheden in Venezuela, ten minste 400 mensen om het leven gekomen en 1.500 gewond. Zo goed als alle gewonden en doden zijn burgers, die in gevecht waren met de — thans opgeheven — geheime politie en de nationale garde van Perez Jimenez.

Hoewel het uitgaansverbod nog steeds van kracht is — de mensen mogen van zonsondergang tot zonsopgang niet op straat — schijnt de militaire junta o.l.v. schout-b-nacht Wolfgang Larrazabal haar positie steeds meer te versterken.

Politieke ballingen keren in groten getale naar Caracas terug. De consuls van Venezuela in het buitenland hebben opdracht gekregen maatregelen te treffen voor de terugkeer van hen, die het benodigde geld voor de reis niet hebben.

De nieuwe regering van Venezuela heeft ex-president Perón van Argentinië toegestaan in Venezuela te blijven, aldus radio-New York. Volgens radio-New York zou een woordvoerder van de Venezolaanse regering gezegd hebben, dat de aan het bewind zijnde junta het traditionele, in Zuid-Amerika bestaande recht op asiel voor politieke ballingen zal eerbiedigen.

Een Amerikaanse radiozender meldde zondagavond, dat Perón heeft gezegd Venezuela zo spoedig mogelijk te zullen verlaten. Hij komt hiermede tegemoet aan de eis van het volk.

Men meent te Caracas te weten, dat 30 belangrijke personen uit het regime van Perez Jimenez een wijkplaats hebben gevonden in ambassades in de Venezolaanse hoofdstad. Het zal gaan om de ambassades van Bolivia, Brazilië, Ecuador en Paraguay.

Onder de teruggekeerde politici bevindt zich ook de leider van de liberale partij Villalba, die na de algemene verkiezingen in 1952 naar het buitenland was uitgeweken. Zijn partij zou bij deze verkiezingen de meeste stemmen hebben verworven, maar de regering van Perez Jimenez wordt ervan beschuldigd de uitslagen te hebben vervalst.

Hoewel, zoals gezegd, te Caracas de rust is weergekeerd, zijn er „piraten-auto's", die tijdens het uitgaansverbod salvo's afgeven uit lichte machinegeweren op voertuigen, voetgangers en gebouwen, met het doel paniek te zaaien. Naar gezegd wordt, zou deze actie onder de leiding staan van Patricio Kelly, de Peronistische leider, die deel uitmaakte van de Venezolaanse Veiligheidsdienst. Tien van deze auto's heeft men kunnen identificeren.

Wat de politieke aktie betreft, meldt A.F.P., dat daarmede in het weekeinde een aanvang is gemaakt met de terugkeer uit ballingschap van Jovita Villalba, de leider van de „Republikeinse Democratische Unie", die een voorstander is van een samenwerking van alle politieke partijen in een eenheidsfront. In afwachting van andere politieke leiders, met name Gallego en Betancourt, van de „Democratische Actie", en van Rafael Caldera van de rechtse partij „Copei", wordt de poging tot deze politieke godsvrede beschouwd als een resultaat van overleg, tijdens hun ballingschap gepleegd door de aanvoerders der verschillende politieke partijen.

De komende dagen zullen er ongetwijfeld pogingen worden gedaan om te komen tot een onmiddellijke voorbereiding voor de presidentsverkiezingen, die „in de nabije toekomst" door Larrazabal zijn toegezegd. Maar volgens welingelichte kringen zou deze „nabije toekomst" toch tenminste in een verschiet van een of twee jaren liggen.

Het Eenheidsfront, waarvan Villalba voorstander is, zou kunnen leiden tot onverwachte allianties tussen partijen van uiterst rechts en links. De „Democratische Actie" beschouwt zich als links-liberaal, de „Republikeinse Democratische Unie" als liberaal zonder meer en de „Copei" als rechts-katholiek. Maar blijkbaar zal rekening dienen te worden gehouden met twee persoonlijkheden: de communistische leider Jesus Faria, de voormalige voorzitter van de vakvereniging van werknemers in de Petroleumindustrie, die na een gevangenschap van 7 jaar te Caracas is teruggekeerd, en de journalist Fabricio Ojeda, die na de val van Jimenez voorzitter is geworden van de „Patriottische Junta".

Hoewel genoemde uiteenlopende polen de wording van een eenheidsfront uiterst bezwaarlijk maken, wordt er naar gestreefd en beschouwt men dit front als een noodzakelijkheid, omdat, als er geen eenheid tussen de politieke partijen tot stand komt, de vrees bestaat, dat het leger de leiding in handen zal nemen. Vele waarnemers zijn van mening, dat de leidende militairen kalm de loop der gebeurtenissen zullen afwachten en dat de regeringsjunta er voor zal moeten waken, hen niet te ontstemmen, als zij een militaire staatsgreep wil vermijden.

Wat betreft de communistische invloed wordt uit bevoegde bron verklaard, dat de communistische partij onder de politieke partijen de minst invloedrijke is, doch dat onder de arbeiders „het communistische idee" een grote aanhang heeft en een belangrijke politieke faktor zou kunnen worden in het politieke leven in Venezuela in de toekomst.

Weer uitstel lancering Amerik. kunstmaan

Cape Canaveral. — De Amerikaanse marine heeft zondag tengevolge van technische fouten een poging om de eerste Amerikaanse kunstmaan te lanceren, moeten uitstellen, zo is officieel bekendgemaakt. Hieraan werd toegevoegd, dat eerdere pogingen in de loop van vorige week ook geen doorgang hadden kunnen vinden, hoofdzakelijk tengevolge van slechte weersomstandigheden. Het uitstel van zondag was noodzakelijk voor „de vervanging van enige kleine onderdelen" van de drietrapsraket van het type „Vanguard", die de satelliet in zijn baan moet brengen.

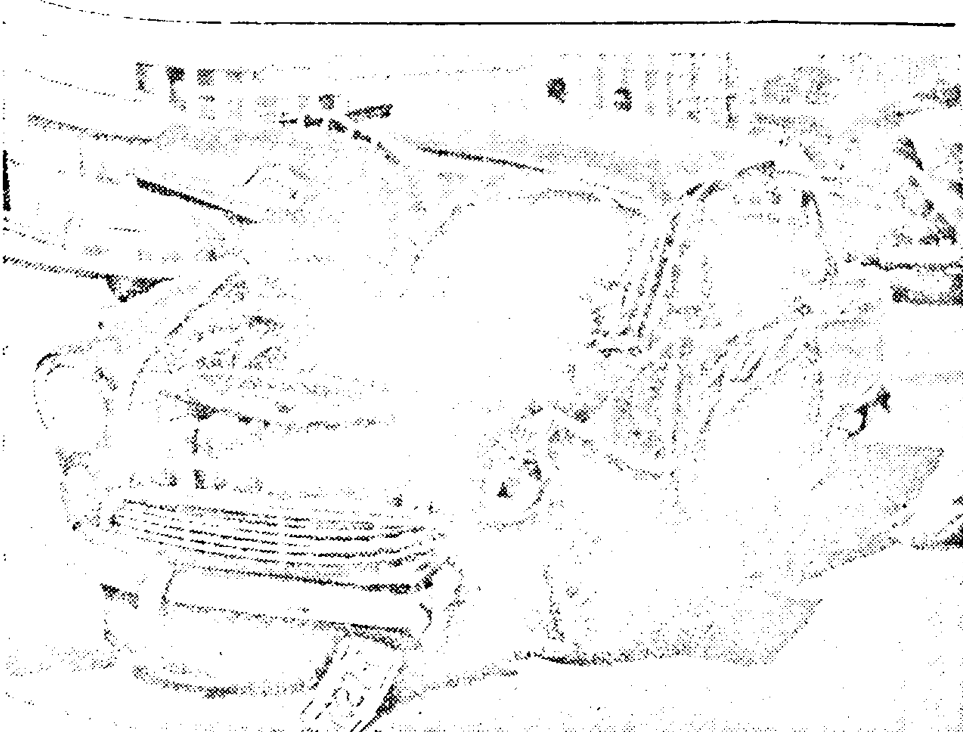
Francoise Sagan gaat over twee weken trouwen

Parijs. — De 22-jarige Franse schrijfster Françoise Sagan zal over twee weken in het huwelijk treden. Zij maakte dit bekend op de generale repetitie van haar nieuwe ballet „Le rendezvous manqué" voor de verloofde, de 40-jarige uitgever Guy Schoeller, bijwoonde. [sic: as printed: „Le rendezvous manqué" voor de vrienden in Parijs, die zij met haar verloofde, de 40-jarige uitgever Guy Schoeller, bijwoonde.]

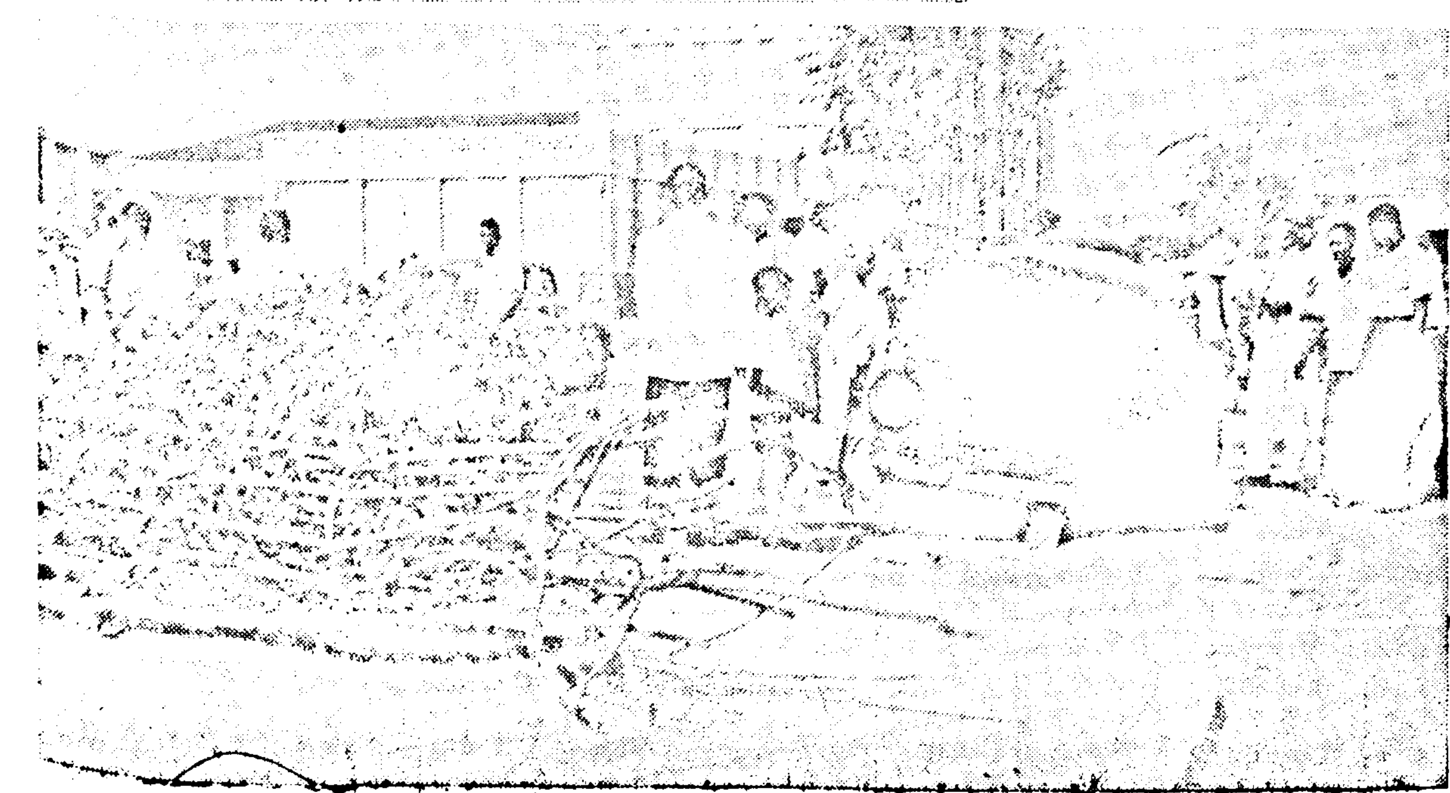
Kadar afgetreden

Wenen. — Janos Kadar, de Hongaarse premier, is blijkens een bekendmaking van radio-Boedapest, heden afgetreden.

Janos Kadar, Hongarije's eerste minister sedert het mislukken van de Hongaarse opstand in 1956, heeft heden aan het Hongaarse parlement zijn ontslag aangeboden om zich geheel aan zijn taak als eerste secretaris van de Hongaarse communistische partij te kunnen wijden.

Zo eindigde een dolle rit van feestgangers in de vroege ochtend van zondag. De auto waarin vijf personen gezeten waren, reed op de De Ruyterkade in de buurt van het Postkantoor tegen een lichtmast op en verbrijzelde daarna een boomaanplanting. Het was raak, zoals de foto's laten zien. De wagen werd een total loss en de vijf inzittenden liepen allen meer of minder ernstige verwondingen op.

A.V.P. mag niet vergaderen

Oranjestad. — Op het verzoek van de Arubaanse Volkspartij om liefst op 24 januari maar in ieder geval voor het einde van deze maand een openbare vergadering te mogen houden, is door de tijdelijk gezaghebber afwijzend beschikt.

In kringen van de A.V.P. is men hierover zeer ontsticht en er wordt overwogen welke stappen thans genomen zullen worden.

Min. v. Romondt Ridder Ned. Leeuw

Den Haag. — Bij K.B. is benoemd tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw de heer E. J. van Romondt, gewezen minister van economische zaken en welvaartszorg van de Ned. Antillen.

Hedenmorgen om half 12 zullen hem de versierselen worden uitgereikt door de Gouverneur in tegenwoordigheid van de min.-president.

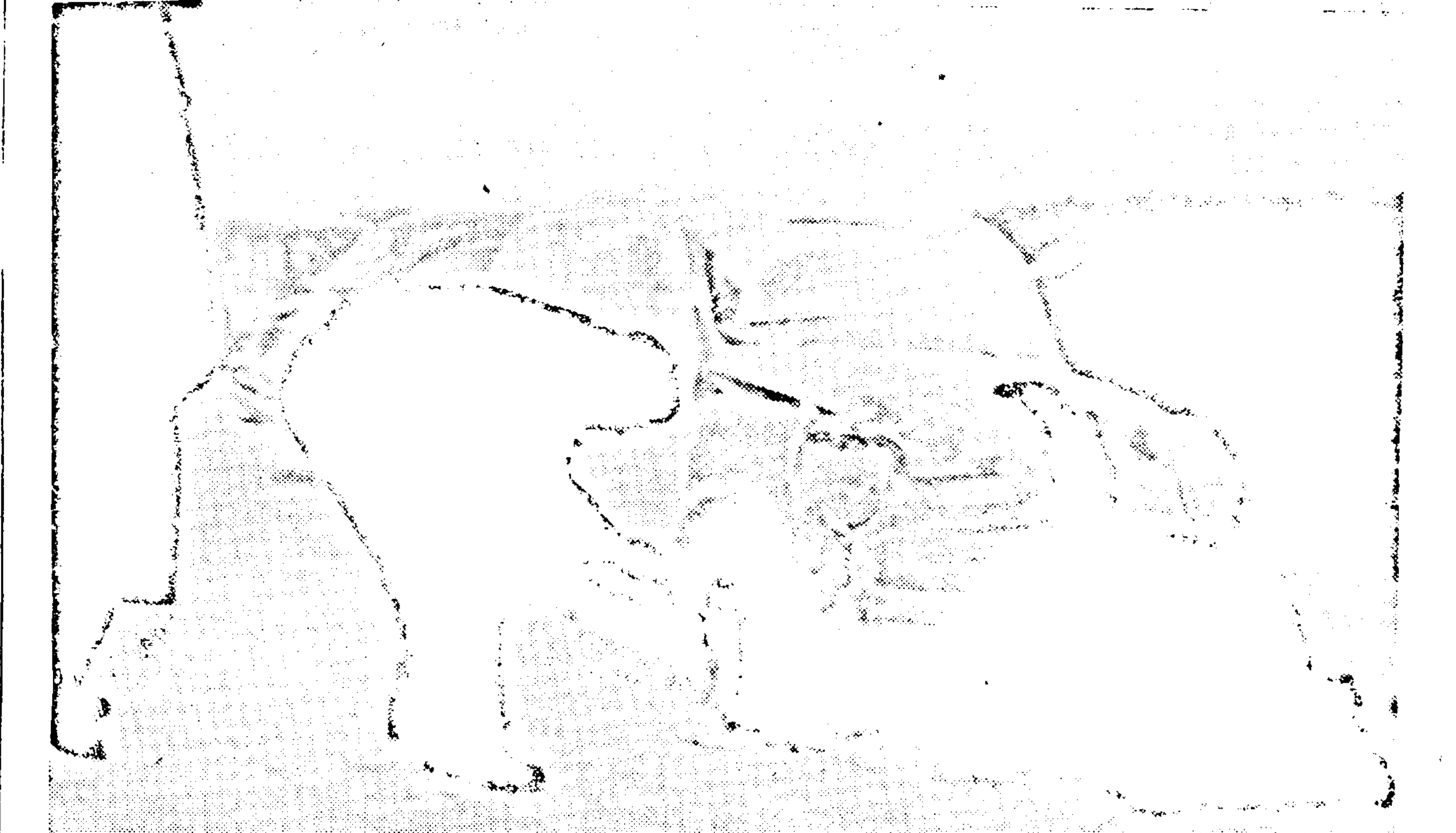
Grottekeningen gevonden die 30.000 jaar oud zijn

Perigueux. — Leden van de club van grotonderzoekers te Perigueux hebben, in gezelschap van een prehistoricus, in de druipsteengrot van Villars, in het departement Dordogne, tekeningen ontdekt, die ongeveer 30.000 jaar oud moeten zijn. De tekeningen stellen paarden, beren, mammoets en bisons voor. Sommige voorstellingen zijn gekleurd.

NEDERLAND IN DE GREEP VAN DE WINTER

Vooral in Zuid-Nederland waren d gevolgen van een hevige sneeuwstorm die over het land raasde en alles verduisterde in een dwarrelende verblindende witheid, al spoedig mer baar.
Nabij Dordrecht ontstond door de gladheid en het slechte zicht een gecompliceerde aanrijding, waarbij menige automobilist huiverend uit zijn voertuig stapte om het geheel van de penibele situatie, waar hij slechts een onderdeel van was, eens te overzien.

Nabij Dordrecht raakten enige wagens dusdanig door gladheid en slecht zicht in de knoop, dat een kettingbotsing onvermijdelijk werd. In de dwarrelende koude sneeuw werden de auto's met behulp van dirigerende politieagenten uit de war gehaald.
Enkele slachtoffers zagen zich verplicht eerst enige kleine mankementen te verhelpen alvorens zij hun gevaarlijke tocht konden voort zetten.

Nieuwe anti-Ned. maatregel in DJAKARTA

Zender van Ned. diplomatieke vertegenwoordiging gesloten

Ondanks protest van de heer HASSELMAN

Djakarta. — De woordvoerder van de nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Djakarta heeft heden medegedeeld, dat de zender van deze missie, voor het onderhouden van rechtstreekse verbindingen met Nederland, op verzoek van de Indonesische regering is gesloten.

De woordvoerder deelde mede, dat de zender zaterdagavond werd gesloten. In persberichten was gemeld, dat de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiger in Djakarta, de heer H. Hasselman, een bezoek had gebracht aan het ministerie van buitenlandse zaken en daar namens zijn regering een protest had ingediend tegen het verbod der Indonesische regering om de zender voor rechtstreekse verbindingen met Nederland te gebruiken.

Amerikanen willen onderzoekingen aan zuidpool ook na sluiting van geofysisch jaar voortzetten

New York. — In Amerikaanse officiële kringen is vernomen, dat de Amerikaanse ploeg aan de Zuidpool, die daar waarnemingen verricht in het kader van het internationaal geofysisch jaar, waarschijnlijk ook na de sluiting van dit jaar van wetenschappelijk experimenteren in het Zuidpoolgebied zal blijven.

De „New York Times" schreef, dat de Amerikanen op een van de bijeenkomsten te Parijs van het I. G. J. Hadden voorgesteld om de experimenten en onderzoekingen voor tenminste een jaar te verlengen.

Dit voorstel was, aldus de „New York Times", in Britse kringen met koelheid ontvangen, „waarschijnlijk om een excuus te vinden om de Russen te verbieden langer in het Zuidpoolgebied werkzaam te blijven.

Het dagblad oppert de veronderstelling, dat de Verenigde Staten, na sluiting van het geofysisch jaar, zullen voorstellen om de politieke status van het Zuidpoolgebied vast te stellen.

I.P.A.A. voorstander van verplichte olie-import beperking

Washington. — Het executive committee van de Independent Petroleum Association of America heeft bekend gemaakt, dat het voorstander is van een verplichte beperking van de olie-invoer. Het bestaande plan, dat, gelijk bekend, in een vrijwillige beperking voorziet, is naar zijn mening goed, maar niet voldoende. Ook wenst de I.P.A.A., dat de invoer wordt beperkt in een vaste verhouding tot de binnenlandse vraag.

De Independent Petroleum Association of America voorspelt, dat de binnenlandse produktie van ruwe olie in de komende drie maanden geen verbetering zal vertonen en zal blijven staan op het peil van 6,9 miljoen vaten per dag, dat in december jl. werd bereikt. Het uitblijven van een toeneming van de vraag en de daardoor veroorzaakte grote voorraden zijn de voornaamste oorzaken van de aanhoudende beperking van de olieproduktie in de V.S., aldus de I.P.A.A.

New York. — Volgens opgave van het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de Ver. Staten in de week per 17 januari 6.761.000 barrels tegen 7.284.000 barrels in de overeenkomstige week van vorig jaar.

Senaat wil versnellingen van raketplannen

Washington. — De subcommissie van de Amerikaanse Senaat, die een onderzoek instelt naar de stand van zaken op het gebied van raketwapens, heeft bij de regering aangedrongen op afdoende maatregelen tot herziening van defensieplannen en een versnelling van hun uitvoering.

Het Huis van Afgevaardigden heeft inmiddels goedkeuring gehecht aan de toewijzing van 1.410 miljoen dollar voor de bespoediging van de constructie van raketten en verdedigingswapens hiertegen.

Complot tegen Boliviaanse President ontdekt

La Paz. — „Men heeft mij een zeer grote som geld, een huis, een auto en een goede betrekking aangeboden, als ik president Siles Suazo zou vermoorden", zo heeft de 19-jarige sergeant Monzon verklaard, die met anderen vrijdag is aangehouden naar aanleiding van de ontdekking van een complot tegen de president van Bolivia. Monzon was lid van de lijfwacht van de president. Hij zou de leider hebben aangewezen om de aanslag te plegen. [sic: as printed: Hij zou door het lot zijn aangewezen om de aanslag te plegen.]

Mosje Dajan afgetreden

Jeruzalem. — Na afloop van de zondagmorgen gehouden vergadering van de Israelische ministerraad is officieel meegedeeld dat generaal Mosje Dajan, chef van de Israëlische generale staf, is afgetreden. Men gelooft dat hij bij de algemene verkiezingen, die in 1959 gehouden zullen worden, een politieke rol wil spelen. Hij zou de leiding op zich nemen van een groep jeugdige leden van de arbeiderspartij „Mapai".

Tot zijn opvolger is benoemd generaal Haim Laskof, bevelhebber van de zuidelijke zone van Israel.

Centro Social Catolico hield alg. ledenvergadering

Willemstad. — Gisterochtend hield Centro Social Catolico, volgens artikel 14 van haar Statuten, haar jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. De vergadering werd met het maken van het kruisteken geopend door de voorzitter, de heer P. Maduro die hierna een kort openingswoord sprak.

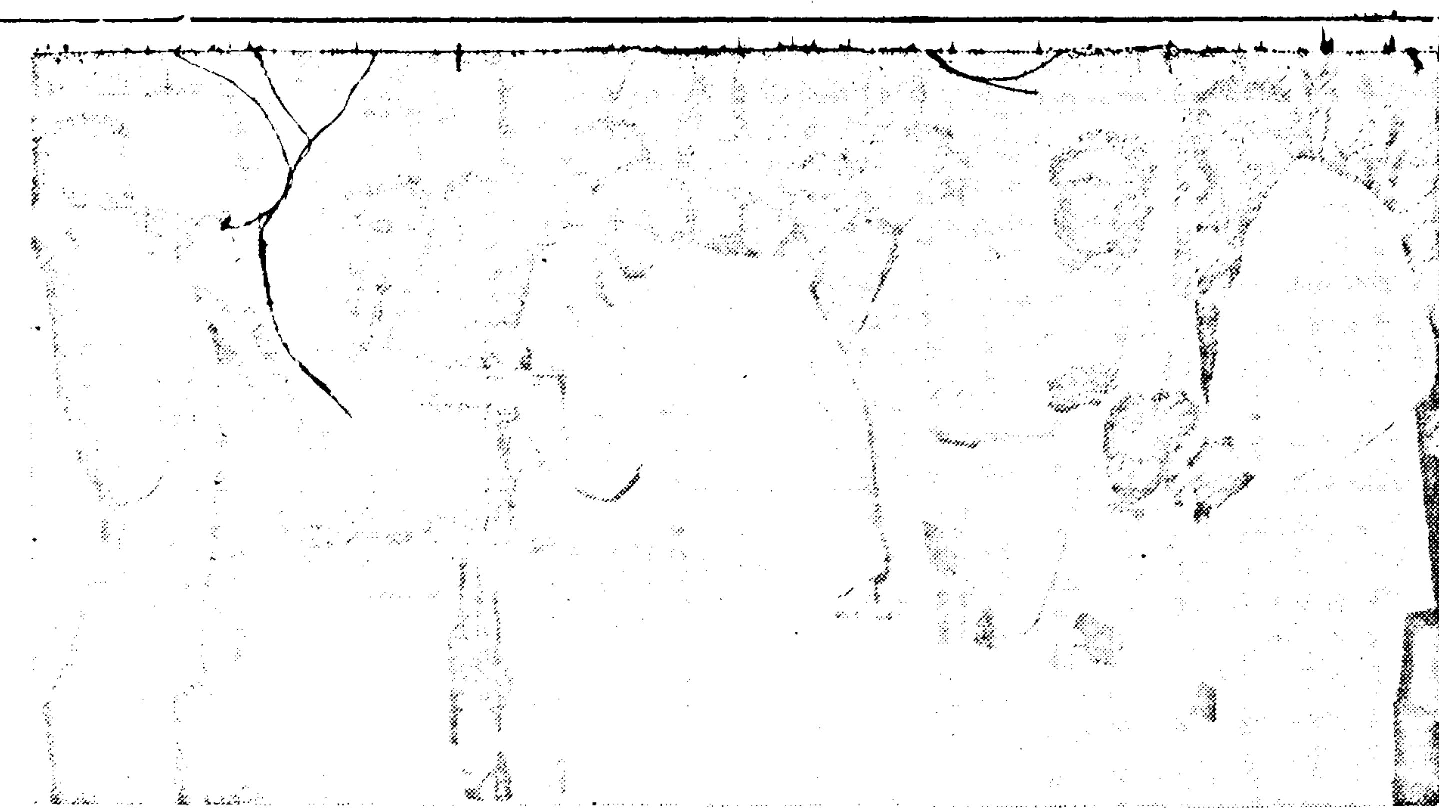
Spreker drong er o.m. op aan, dat de leden met hetzelfde enthousiasme, waarmede zij begonnen, zullen moeten doorzetten, zodat de club zich steeds in een grote bloei mag blijven verheugen.

Na deze korte inleiding las de secretaris, de heer A. Jansen, zijn verslag over het afgelopen verenigingsjaar aan de leden voor. Hetzelfde werd gedaan door de penningmeester, de heer J. Broos, maar, door omstandigheden, die door de voorzitter duidelijk aan de leden werden uiteengezet, kon dit verslag nog niet volledig zijn. Hetzelfde gold voor de kaskommissie, het een en ander met betrekking tot het verslag van de penningmeester.

Punt zes van de agenda vermeldde een verkiezing van de President. Hoewel er door de leden geen tegenkandidaat was voorgedragen en de voorzitter zich herkiesbaar had gesteld, moest men toch kiezen om de statuten na te komen. Hetzelfde gold voor de heren Römer en Jansen, respectievelijk vice-voorzitter en secretaris. Alle drie de leden werden herkozen.

De voorzitter deed vervolgens een aantal bekendmakingen van het bestuur, waarna de leden de kans kregen om met hun voorstellen naar voren te komen. Hiervan werd gretig gebruik gemaakt.

Zo had het lid Leañez een voorstel om een huis te verloten om het gat in de financiën te dichten, dat ontstond na het verbod op de jack-pot. Hierna sloot de voorzitter de vergadering.

Gistermorgen recipieerde de Indiase gemeenschap te Willemstad in Pa als Oriental Building ter gelegenheid van de viering van de "Indian Republic Day". De foto geeft een overzicht van de drukte op deze receptie, die o.m. ook door Z. Exc. de Gouverneur en minister-president Jonckheer werd bijgewoond.

Indian Community vierde Achtste Republic Day

Gouverneur en Minister President onder de aanwezigen

Willemstad. — Het was gistermorgen een zeer gezellige drukte bij de receptie, die de Indiase kolonie alhier had gegeven ter ere van de achtste Republic Day, waarbij een zeer select gezelschap was uitgenodigd en vele autoriteiten, w.o. Z.E. Gouverneur Speekenbrink en de Minister-President, Jonckheer, aanwezig waren.

Nadat Z.E. was aangekomen werden de volksliederen gespeeld en het was de heer Boolchand Pessomal, die namens de Indiase kolonie allen hartelijk welkom heette en de Gouverneur in het bijzonder die deze receptie met zijn aanwezigheid vereerde. Hij vervolgde zijn toespraak met: „I would like to take this opportunity to tell you in brief the significance of this day which had a long story behind it — as old as the year 1888 when the first Indian National Congress resolved to achieve Independence for India, and it was after a great many patient struggles and sacrifices that on the 15th Aug. 1947 India achieved her goal without taking up arms, under the guidance of our Father MAHATMA GANDHI, who showed us the way of freedom through the peaceful method of Non-violence. And it was on 26th Januari 1950 when for the first time India's own Constitution framed by the constituent assembly of India, came into force marking the birth of a sovereign secular democratic republic, securing for its vast population irespective of cast and creed, liberty of thought, expression, belief and faith, equality of status and opportunity to promote among them fraternity, assuring dignity of the individual and the unity of the nation. We, the Indian community thank the government and the people of Curaçao for the cooperative and the sympathetic treatment which has been given to us, making us feel at home. We are indebted to all of you for that and wish that this kind of homely relationship will be maintained for many more years to come and finally would like you all to join me in wishing both our nations a happy and prosperous present and future."

Een langdurig applaus vertolkte de gevoelens van de aanwezigen hierop. Hierna sprak Z.E. Speekenbrink enige woorden aan het adres van de Indiase kolonie en vertelde hoe hij India van dichtbij kende en zelfs Mahatma Gandhi alsook Jawarhalal Nehru had ontmoet en het als een voorrecht en eer beschouwde hedenmorgen het woord tot hun te mogen voeren. Hij wenste India en de Indiase kolonie alhier dan ook alles ten beste toe.

Ook de Minister President Jonckheer sprak woorden van lof aan het adres van de Indiase kolonie en gaf hen de verzekering, dat Curaçao hen als hun goede burgers beschouwd. Er werden verschillende toasten uitgebracht op de beide landen India en Nederland en er werden gul koele dronken en hartige hapjes uitgedeeld. De zaal was keurig versierd met Indiase en Nederlandse vlaggen en ook de portretten van Nehru en Mahatma Gandhi waren met bloemen omlijst. Al met al mag de Indiase kolonie terugzien op een geslaagde receptie ter ere van deze grote dag.

Ook de „Amigoe" complimenteert haar met deze achtste Republic Day.

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op DINSDAG, de 28ste januari 1958, des avonds om 8.15 uur

TE BEHANDELEN: ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1952, no. 93) (1957-1958-52).
4. Ontwerp-landsverordening, houdende bepalingen tot beveiliging van de arbeid in ondernemingen (Veiligheidslandsverordening) (1957-1958-6).
5. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 18de maart 1946, houdende voorzieningen inzake de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling en/of verpleging van landsdienaren (P.B. 1946, no. 36) (1957-1958-21).
6. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 18de maart 1946, houdende voorzieningen inzake de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling en/of verpleging van landsdienaren (P.B. 1946, no. 36) (1957-1958-34).
7. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao en van het Reglement op het Notarisambt in Curaçao (1957-1958-33)).
8. Begroting der Landsloterij voor het dienstjaar 1957 (1957-1958-31; 1956-1957-29).
9. Rekening der Landsloterij van het dienstjaar 1955 (1956-1957-17).
10. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening Bouwcredietbank 1956 (P.B. 1956, no. 17 (1957-1958-49).
11. Ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de begroting van het eilandgebied Bonaire voor het dienstjaar 1957 (1957-1958-15; 1956-1957-63).
12. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van het eilandgebied de Bovenwindse Eilanden voor het dienstjaar 1957 (1957-1958-4; 1956-1957-73).

De Griffier,
F. D. van GRIEKEN.

Jan Janknegt speelde laatste HOCKEY-WEDSTRIJD

Rust en Burgh. — Wedstrijden tussen veteranen en van veteranen tegen de „jeugd" zijn vrij algemeen, maar een hockey-wedstrijd zoals zondagmiddag op Rust en Burgh werd gespeeld tussen de Asiento „oude veteranen" en de „jonge veteranen", zal wel niet zo dikwijls voorkomen. De inzet ervan was de zilveren cactus. Nou ja, zilver, hij zag er uit alsof hij van zilver was, maar dat is overigens niet belangrijk. Maar geprikt moet het de jeugdige veteranen wel hebben, dat ondanks het medespelen van zulke dartele jonge oudjes als van der Loo en Stil zij niet verder kwamen dan een gelijkspel 3-3.

Ook hier zegevierde zoals wij reeds elders schreven over voetbal, de betere techniek en de taaie volhoudendheid van de oudsten. Hieronder zagen wij zulke legendarische figuren als I. Kuipers („dit is beslist mijn laatste hockeymatch") Brepols en Lambij en niet te vergeten de Haseth.

Een speler hebben wij opzettelijk nog niet genoemd, want hij was degene, waarom het ditmaal ging, n.l. Jan Janknegt, die hiermede zijn laatste wedstrijd op Curaçao en waarschijnlijk wel van zijn leven speelde. De Heer Janknegt gaat binnenkort Curaçao verlaten om van een welverdiend pensioen te gaan genieten. Deze taaie jongeman, oud zal hij niet gauw worden, is zowel binnen als buiten de CPIM en Asiento gemeenschap een zeer bekende figuur. Op sportgebied heeft hij op het tennisveld, het hockeyveld en nog vele andere velden een uitstekende naam wegens zijn grote sportiviteit en taaie vasthoudendheid. Ook op het gebied van liding geven heeft hij meer dan zijn steentje bijgedragen door zeer vele jaren als secretaris deel uit te maken van het Bestuur van de Sportvereniging Asiento. De dank van de leden hiervoor manifesteerde zich begin vorig jaar door de aanbieding van het ere-lidmaatschap der Sportvereniging Asiento.

Na afloop van de hockeywedstrijd werd hij toegesproken door de voorzitter van de hockeyclub Asiento, de heer H. Hartgers, die hem namens de leden en het Bestuur een aandenken aanbood en dit vergezeld deed gaan van de beste wensen voor een lang pensioen. Ook wij wensen de heer Janknegt, die jaren lang Emmastad correspondent voor een van de plaatselijke dagbladen is geweest en als zodanig bewees over een welversneden pen te beschikken. het allerbeste voor hem en zijn gezin gedurende een lange reeks van jaren.

Slides van de Golden Jamboree

Willemstad. — Het Jamboree Comité Curaçao deelt ons mede dat er op woensdag 29 januari a.s. om 8 uur 's avonds in het Cultuur Centrum een voorstelling van ruim 200 slides van de GOLDEN JAMBOREE in Engeland zal worden gegeven.

Alle padvinders, padvindsters, leiders en leidsters, IN UNIFORM, zijn van harte welkom. Zegt het voort! Toegang slechts voor genodigden.

Aanrijdingen

Willemstad. — Zaterdagochtend om 9.05 uur reed de bestuurder van de C 6689 met grote snelheid over de Noordelijke rijbaan van de Snipweg. Op een gegeven moment raakte hij de macht over zijn stuur kwijt en reed in een greppel: Resultaat: de wagen werd een total loss.

Willemstad. — Zaterdagavond om 23.00 uur reden op de van Eyck van Voorthuyzenweg ter hoogte van Westindische Compagniestraat twee personenauto's, de C 9147 en de C 7355 tegen elkaar. De schade bedroeg *f* 800.—. De bestuurder van de C 9147 gaf geen voorrang.

Nieuws van de Camera Club

Willemstad. — Dezer dagen hield de Curaçaose Camera Club haar algemene jaarvergadering. Op deze avond hebben de aanwezige leden een nieuw bestuur gekozen voor het jaar 1958. Van het oude bestuur hadden de heren A. Wormgoor, voorzitter en F. Palm zich niet meer herkiesbaar gesteld. De samenstelling van het gekozen bestuur is thans als volgt: voorzitter: L. H. Vredenbergt, Winston Churchillweg 167; secretaris: J. J. Piron, F. D. Rooseveltweg 344; penningmeester: Th. Goedendorp, Sparrenweg 14; commissaris van materiaal: J. B. Verdonk, F. D. Rooseveltweg t/o 344; bibliothecaris: J. Kranendonk, Boebiweg 8; commissaris van fotografie: W. Seegers, Juliana v. Stolberglaan 21 en commissaris van smalfilmen: J. Mutter, Philipsburgweg 24.

Op deze vergadering werd ook gestemd over een reeds geruime tijd onder de leden levende wens ook de smalfilmerij in clubverband te gaan beoefenen. Een overgrote meerderheid stemde dan ook voor dit idee. Van nu af gaan de leden der Camera Club dus ook gezamenlijk de moeilijkheden en mogelijkheden van deze tak van camerawerk behandelen en het is vanzelfsprekend, dat diegenen, die nog geen lid zijn, doch wel iets naders hieromtrent willen weten, altijd welkom zijn op de clubavonden, die op drie der vier dinsdagen van de maand gehouden worden in het wijkgebouw der Protestantse Gemeente Emmastad, achter de kerk te Rio Canario.

West-End:
„Bandido" om 7 en 9 uur n.m.
Cinelandia.
„Callejera" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Terwille van ons huwelijk" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe
Jhanak Jhanak Payal bbaaje" om 8 uur n.m.
Bespreking Vlootshow
Morgenavond om 20.15 uur zal er een bespreking over de vlootshow worden gehouden in het paviljoen Rust en Burgh.
Curaçao Camera Club.
Dinsdag 28 januari clubavond.
Cultuur centrum
Woensdag 29 januari zal er in het Cultuur Centrum een voorstelling van 200 slides worden gehouden van de Golden Jambore in Engeland. Padvinders in uniform van harte welkom.
C.C.C. kwartiertje
Morgenavond om 21.15 uur zal in het C.C.C. kwartiertje mevrouw Diemont Koiter, spreken over de viering van Statuudag in Nederland in december 1957.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M. WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.30 J. N. F. Jung tel: 3353
b.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7, Rio Canario tel: 3412
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
H. C. Engelsman tel: 4504
C.S.M.
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel: 2276/2098;
Van 1.00 — 7.30 H. van Kooy tel: 3643
Theater Asiento:
Geen Voorstelling"

SCHOOLSPORTWEDSTRIJDEN

Willemstad. — De uitslagen van de gespeelde wedstrijden in de week van 20 tot en met 25 januari 1958 luiden als volgt:

Voetbal

Afdeling I: Ambachtsschool — Bedrijfsschool 1—2, Mgr Zwijsencollege — Radulphuscollege 0—2, St Thomascollege — Hendrikschool 1—1, Peter Stuyvesantcollege — Johan van Walbeeckschool 2—1.

Afdeling II: St Dominicusschool — Willem de Zwijgerschool 2—4, St Martinus de Porresschol — St Jozefschool 1—3, St Antoniusschool — St Pauluscollege 1—0, St Bonifaciusschool — St Laurentiusschool 2—0.

Afdeling III: Mgr Niewindtcollege — St Willibrordcollege 0—0; Piusschool — Joan Mauritsschool 3—0, St Albertuscollege — Marnixschool 0—1, Xaveriucollege — Canisiuscollege 0—9.

Korfbal

Afdeling I: Mariacollege — Wilhelhelminaschool 1—1, St Jozefschool — Peter Stuyvesantcollege 2—0, Maria Immaculata — Triniteitcollege 2—0.

Afdeling II: St Jozefschool — St Elisabethschool 0—1, H. Familieschool — St Theresiaschool 0—3.

Afdeling III: Willem de Zwijgerschool — Oranjeschool 0—0.

Afdeling IV: Joan Mauritsschool — H. Hartcollege 0—0; Marnixschool — Coromotocollege 0—0.

Met blijdschap geven wij kennis van de geboorte van ons zusje

Rose Marie Virginia

Karel en Betty Braam

Bonaire, 24 Jan. '58

Spaanse dirigent ARGENTA overleden

Madrid. — De Spaanse dirigent Ataulfo Argenta die sinds 1947 het Spaanse nationale orkest leidde, is plotseling in zijn woning te Los Molinos bij Madrid overleden. Hij was 44 jaar.

Russen bereiken Komsomolskaja-kamp aan zuidpool

Moskou. — Een Russische tractorcolonne in het Zuidpoolgebied heeft het Komsomolskaja-kamp bereikt na een tocht van 850 km. door het witte continent, aldus heeft het Sovjetpersbureau Tass gemeld. De colonne was vertrokken van Mirni-basis aan de kust.

De leider van de groep, Kimolajef, deelde mede, dat men onderweg te kampen heeft gehad met losse sneeuw. De rupsbanden van de voertuigen zakten soms 50 cm. in de sneeuw weg.

Na een korte rust in het kamp gaat een deel van de colonne naar de magnetische Zuidpool en de rest naar de ontoegankelijke pool, het punt, dat het verst van de kusten van het Zuidpoolgebied verwijderd is. Daar zal door de Russen een post worden ingericht.

ARUBA

Isidor Serphos Consul

Oranjestad. — In verband met het vertrek naar het buitenland van de heer L. A. C. (Ety) Laclé is de heer Isidor Serphos benoemd tot waarnemend consul honorair van Peru.

Huwelijkstwist met mes beslecht

Oranjestad. — Bij een echtelijke twist trok vrouw C. C. T. een mes en verwondde haar echtgenoot hiermee zo ernstig, dat hij in het Lago hospitaal moest worden opgenomen. Aanvankelijk vreesde men voor het leven van de man, maar later scheen de toestand zich ten goede te keren. De twist vond plaats in de woning op Rooi Hundo no. 74.

BASEBALLWEDSTRIJDEN

Oranjestad. — Lucky Strike heeft de gisteren in het Wilhelminastadion gespeelde baseballwedstrijd tegen Chesterfield met 11—3 gewonnen. De tweede wedstrijd, tussen Heinekens en Amstel leverde een overwinning op voor Amstel met 11—10.

Tivoli koos Amalinda Hintz tot koningin

Oranjestad. — Gezellig en druk was het zaterdagavond in Tivoli waar een groot bal werd gehouden in het kader van de Carnavalsviering in Aruba's oudste sociale club. Hoogtepunten van de avond vormden de verkiezingen van de „officials". De charmante Amalinda Hintz werd tot Koninging gekozen, Maria Monica Arends, dochtertje van de heer en mevrouw Adriaan (Texas Furniture) Arends werd Joyita. De vice voorzitter van de Tivoli, de heer Henny Arends werd Joker.

Nieuws van de Filmtruck

Oranjestad. — Door de filmtruck van de Stichting Bestrijding Alcoholmisbruik Aruba worden deze week filmvoorstellingen gegeven op: maandag 27 januari te San Nicolaas, Rooi Hundo woensdag 29 januari te Oranjestad, Socotoro en vrijdag 31 januari te Oranjestad, Dakota.

Alle voorstellingen beginnen om 19.30 uur en duren ongeveer één uur.

Verontrusting in kringen van Nederl. R. K. Artsen

Grote gevaren voor opleiding van katholieke medische specialisten

Prof. Mertens prefereert eventueel wettelijke regeling

Utrecht. — De plannen van de ministeriële commissie, ingesteld om de opleiding en erkenning van medische specialisten te bestuderen, kunnen grote gevaren inhouden voor de opleiding van katholieke specialisten. Deze waarschuwing herhaalde de voorzitter van de r.-k. Artsenvereniging, prof. dr. A. Th. L. M. Mertens, toen hij te Utrecht de algemene vergadering opende en, sprekend over deze opleiding, uiting gaf aan de grote bezorgdheid en verontrusting, welke heersen in de kringen van de katholieke artsen.

Prof. Mertens noemde het opmerkelijk, dat de commissie, die uit 26 leden bestond, slechts 3 katholieken telde, terwijl juist de katholieke bevolkingsgroep in hoge mate betrokken is bij de bestudeerde kwestie. Er is immers een grote achterstand in het aantal katholieke specialisten, terwijl de niet-universitaire opleidingen van specialisten, de z.g. perifere opleidingen, relatief veel in katholieke ziekenhuizen geïnstitutionaliseerd zijn. De perifere opleiding in katholieke ziekenhuizen is een van de belangrijkste mogelijkheden om de katholieke achterstand in te lopen.

In het rapport van de commissie, in 1956 gepubliceerd, wordt bepleit, de opleiding van specialisten voornamelijk in handen van de medische faculteiten te leggen. Deze faculteiten, met uitzondering van die van Nijmegen, gaan met dit plan akkoord, echter niet de Kon. Ned. mij tot bevordering der geneeskunst, die de regeling van de specialistenopleiding sedert 1932 heeft georganiseerd en deze thans, volgens het plan van de commissie, grotendeels uit handen moet geven. De Mij. is van mening, dat de hoogleraren hun invloed op de opleiding binnen het verband van de Mij. kunnen uitoefenen, welke mening prof. Mertens bleek te delen.

Het moge duidelijk zijn, aldus de voorzitter, dat heel de katholieke medische wereld zich niet kan verenigen met de inzichten van de ministeriële commissie. Men zou zeggen, dat de kans op een gezonde ontwikkeling weer aanwezig is, omdat het rapport van de commissie in de ijskast is gezet. Maar van departementale zijde wordt langs verschillende wegen druk uitgeoefend om het plan alsnog ingevoerd te krijgen, welk plan voor een evenwichtige ontwikkeling van de medische specialisering en voor het niveau van de volksgezondheid nadelig kan worden.

Het bezitten van opleidingsrecht is een aan de bases voor een hoog peil van de geboden geneeskundige hulp in een ziekenhuis en opent voor deze z.g. perifere ziekenhuizen volgende mogelijkheden voor wetenschappelijk werk. Het plan van de commissie opent de mogelijkheid tot het besnoeien van de specialistenopleidingen in de z.g. perifere ziekenhuizen op een wijze, die gemakkelijk een willekeurig karakter zou kunnen krijgen. Bovendien wordt de poort open gezet voor een onevenredig grote invloed van de hoogleraren op de benoemingen van specialisten aan ziekenhuizen. Onvermijdelijk immers kunnen subjectieve inzichten en gevoelens te zwaar gaan wegen. Men realisere zich slechts, dat de ziekenhuisbesturen gaarne iemand zullen benoemen, die opleidingsrecht zal krijgen, terwijl dit recht in hoge mate afhankelijk zou zijn van de beoordeling van de betrokken sollicitant door de hoogleraren.

Het gevaar van het besnoeien van de z.g. perifere opleidingen, welke in vele gevallen opleidingen in katholieke ziekenhuizen zijn, is te minder denkbeeldig, aldus prof. Mertens, omdat sommigen een teveel aan specialisten vrezen. Uitingen van deze — niet steeds gewettigde — vrees hoort men vooral van universitaire zijde, hetgeen opmerkelijk is, omdat juist de universitaire opleidingen voornamelijk een mogelijk teveel aan specialisten bevorderen.

Het argument van een dreigende wettelijke regeling, dat de commissie tegen de Mij. aanvoert kan ons geenszins afschrikken, aldus prof Mertens. Spr. verkiest een regeling, waar de vrije maatschappij is opgekomen — zoals de huidige, die effectief werkt, werkt in de specialistenregeling van de Mij. — boven een wettelijke regeling, maar indien de commissie haar plannen zou weten door te drijven, ziet prof. Mertens geen stringente redenen om afwijzend te staan tegenover een wettelijke regeling. Hij prefereert deze boven een ongrijpbare stichting, zoals de commissie die voorstaat, waarbij niemand aan niemand verantwoording schuldig is in zaken, die voor het individuele belang van tal van mensen van grote betekenis kunnen zijn.

Bij het tot stand komen van een wettelijke regeling wordt de hele kwestie aan de Kamers en via deze aan de publieke opinie voorgelegd, waarbij duidelijk naar voren kan komen, dat bij de opleiding van medische specialisten in zoverre dit onderwijs genoemd moet worden, ook de principiële kwestie van de vrijheid van onderwijs in het geding is. De invoering, zoals de commissie voorstelt, impliceert de mogelijkheid van een op losse schroeven zetten van het katholiek onderwijs in deze, zoals dit thans gegeven wordt in de katholieke ziekenhuizen met opleidingsrecht. Dit onderwijs zou op oncontroleerbare wijze afhankelijk worden gemaakt. Bij een wettelijke regeling kan dit gevaar onderkend en afgewend worden.

Wij vragen alleen, aldus prof. Mertens, dat ons niets afgenomen wordt, een doortrekken van de tot nu toe gevolgde lijn. Wij mogen geen enkel middel onbeproefd laten om de dreigende gevaren af te wenden. Het gaat om een voor het gehele katholieke volksdeel hoogst belangrijke zaak: de kwaliteit van hun gezondheidszorg.

Japanse politieman schiet drie collega's dood en pleegt daarna zelfmoord

Tokio. — Een Japanse politieman, die door zijn collega's geplaagd werd omdat hij op een bijeenkomst in de stad Niigata in kimono verscheen, haalde plotseling zijn revolver tevoorschijn en schoot drie van deze collega's dood. Hierna pleegde hij zelfmoord.

De bijeenkomst waar dit noodlottig geval plaatsvond, was gewijd aan voorkomen van misdaden.

IN HET HART VAN NIEUW-GUINEA

Missie vestigt een post in de Baliem-vallei

Pater Blokdijk waagt de grote sprong

Pater Blokdijk, die men hier bezig ziet, met Papoea-assistentie, zijn tentje op te zetten, is zeer onlangs door een Australisch vliegtuig naar de Baliem-vallei gebracht, waar hij de eerste missie-post in dat gebied zal vestigen.

(Van een bijzondere medewerker)

De missie der Franciscanen op Nederlands Nieuw-Guinea gaat een post in de Baliem-vallei openen. De vallei ligt tweehonderdvijftig kilometer ten oosten van de Wisselmeren, in het hart van het eiland. Talrijke expedities zijn er in de loop der jaren omheen gedraaid; het heeft geduurd tot 1938 vóór de Amerikaanse miljonair-ontdekkingsreiziger Archbold deze vlakte op een verkenningsvlucht ontdekte. Dat het zo lang geduurd heeft, is geen wonder.

Wie op de kaart ziet, hoe de Baliem in het zuiden door bergtoppen wordt afgesloten, stuk voor stuk zo hoog als de Mont Blanc of nog hoger, en dan bedenkt hoe onbegaanbaar een oerwoud in Nieuw-Guinea is, die begrijpt de moeilijkheid enigszins. En men glimlacht als een verslag zegt: Zij (Lorenz en Nouhuys) hadden slechts de Wilhelminatop behoeven af te dalen om in de Baliem te komen.

Gedurende de wereldoorlog stortte een Amerikaans vlietuig in deze vallei neer, waarbij er van de veertig inzittenden drie in leven bleven. Na ruim veertig dagen werden deze drie lieden met zweefvliegtuigen naar Hollandia gebracht en in die dagen (1945) stonden de Amerikaanse kranten vol met allerlei fantastisch nieuws over de Baliem. Alleen de namen, waarmee men de vallei aanduidde, spreken al boekdelen: Hidden Valley, Shangri La, Vallei des Doods, Vergeten Vallei, en meer dergelijke. Het sluit zo mooi aan bij de Amerikaanse film, een dergelijke geschiedenis.

Maar waar de kranten minder over spraken en waar meer stoere romantiek aan te pas kwam, dat waren de talloze voettochten. Het zwaarst waren die uit het westen met als uitgangspunt de Wisselmeren. Tot vijf maal toe heeft men gepoogd vanuit dit punt naar de Baliem te komen, maar vier maal is de poging mislukt. Alleen pater Kammerer slaagde er in om te voet de Baliem te bereiken vanaf de westkant. Een verslag van deze tocht ligt voor ons: een sober en vrij kort verhaal, enkele kantjes maar. Zulke verslagen zijn er zoveel en er staat zo weinig „romantiek" in, zo weinig van de persoonlijke moeilijkheden der ondernemers. Maar wie het lezen wil, vindt in Eechoud, „Woudloper Gods", wel het een en ander hieromtrent.

Nu is pater Blokdijk kort geleden met een Australisch vliegtuig „ingevlogen", zoals dat hier heet. Wie dat nooit meemaakte heeft geen idee van de moeilijkheden. Er moet een tent mee als voorlopig onderdak. Er moet een grote hoeveelheid levensmiddelen worden getransporteerd. Contactartikelen gaan mee. Wat zoiets betekent valt misschien te raden uit het feit, dat de missionarissen aan de Wisselmeren per jaar 1000 kg. kralen gebruiken als arbeidsloon voor het aanleggen van vliegveldjes en wegen en als contactartikel. Met deze kralen worden groenten en andere levensmiddelen van de bevolking gekocht, want geld heeft hier geen waarde.

Het liefst zouden de misionarrissen begonnen zijn op de plaats, waar pater Kammerer eindigde. Helaas is dit onmogelijk. Een viertal Zendingsgenootschappen heeft zich reeds in de Baliem gevestigd en legt er een heel stel vliegveldjes aan. Daardoor is de plaatskeuze beperkt en kan men helaas niet bij het verleden aanknopen. Maar er wonen 30 tot 40.000 mensen; voorlopig is er dus nog plaats en werk te over.

Men zou zich kunnen afvragen, waarom de missie zo lang gewacht heeft. Het antwoord is vrij eenvoudig. Een dergelijke post moet er niet alleen zijn, hij moet ook worden gefourageerd en dit alles kost handen vol geld. Daarbij plegen de Amerikaanse zendingsgenootschappen over ruimer middelen te beschikken dan waarop de missie kan steunen.

Er is een bestuurspost te Wamena, maar hiervan moet men zich geen al te grote voorstelling maken. Een nog zo bekwame controleur en een stuk of vijftien helpers in de vorm van politie-personeel e.d. kan niet overdadig worden genoemd voor een grote vlakte met een dergelijk inwonertal.

Onderzoek naar aanhouding van Joegoslavinche wapenschip

Belgrado. — Het onderzoek inzake de aanhouding door Franse oorlogsschepen van het Joegoslavische wapenschip „Slovenia" wordt voortgezet.

Het schip werd, volgens Franse berichten, enkele dagen geleden 45 mijl uit de kust van Noord-Afrika bij Oran angehouden. 150 Ton wapens werd in beslag genomen, waarvan de bestemming waarschijnlijk Algerije was.

Joegoslavische autoriteiten verklaarden, dat de „Slovenia" niet op 45 mijl, doch op 60 mijl uit de kust werd aangehouden.

Het schip werd door de Fransen gedwongen Oran aan te doen alwaar de wapens door de Fransen werden geconfiskeerd. Frankrijk houdt vast aan de veronderstelling dat de wapens waarschijnlijk voor de Algerijnse opstandelingen waren bestemd.

Joegoslavië verklaart hiertegenover, dat de lading naar Casablanca in Marokko moest worden getransporteerd.

In Rabat, Marokko verklaarde de minister van buitenlandse zaken dat er geen invoerlicentie, die voor wapenimport en transito vereist is, voor deze lading werd aangevraagd.

Parijs. — Voor de tweede dag in successie heeft de Franse politie op de editie van het Franse katholieke dagblad „La Croix" beslag gelegd, dat een reportageserie over Algerië publiceerde.

Nieuws in het kort

Rome. — Prof. Guiseppe Montalbano, vice-voorzitter van de regionale raad van Sicilië, is uit de Italiaanse communistische partij getreden. Hij werd beschuldigd van afwijkingen van de partijlijn en achterstand bij het betalen van een verplichte maandelijkse financiële bijdrage.

Berlijn. — Drie redakteuren van het Mecklenburgse blad „Demokrat" van de Oostduitse Christen-Democratische Partij zijn naar West-Berlijn uitgeweken, aldus is door een commissie van onderzoek van de organisatie van vrije juristen te West-Berlijn medegedeeld. De drie journalisten zeiden, dat zij door de verscherping van de politieke koers in Oost-Duitsland en in het bijzonder wegens de campagne tegen de kerken niet langer in functie konden blijven.

Londen. — Het Britse conservatieve lagerhuislid kolonel Walter Elliot is op 56-jarige leeftijd plotseling in zijn woning te Hawick in Schotland overleden. Kolonel Elliot stond in november van het vorige jaar aan het hoofd van een parlementaire delegatie van alle partijen naar de NAVO-conferentie in Parijs over de militaire, politieke en culturele aspecten van het Atlantische bondgenootschap.

Bonn. — De buitenlandse persvereniging in Bonn heeft een nieuw bestuur gekozen, waarin zitting hebben de Nederlandse journalist H. W. Sandberg (Het Parool) en de Zwitser Luchsinger (Neue Zuericher Zeitung).

New York. — De vertegenwoordiging van India bij de Verenigde Naties heeft onderhandelingen voorgesteld over vaststelling van een eenvormig tarief voor perstelegrammen.

India diende een werkdocument bij de commissie voor de mensenrechten in, waarin wordt aanbevolen te beginnen met besprekingen over een eenvormig tarief voor alle landen voor perstelegrammen van correspondenten, die bij organen van de Verenigde Naties zijn geaccrediteerd.

Tokio. — Een groep vooraanstaande Japanners heeft een verzoek gericht tot de Verenigde Naties, organisaties als de NAVO, de ZOAVO en organisaties van de Sowjet-Unie, die de wereldvrede kunnen verstoren, in de V.N. te doen opgaan. Zij stellen verder voor, dat de V.N. een Amerikaans-Russische topconferentie tot stand helpen brengen.

Weimar. — Otto Giersch, een predikant uit Weimar, is tot twee en een halve maand dwangarbeid veroordeeld. Hij zou de jeugd tot strafbare daden aangezet hebben. Giersch is de zesde predikant die de laatste weken wegens een vijandige houding tegenover de regering is veroordeeld.

Amsterdam. — De vereniging van Hongaarse schrijvers in ballingschap heeft een verklaring gepubliceerd waarin zij protesteert tegen de straffen die de Hongaarse autoriteiten hebben gegeven aan mgr. Egon Turcsanyi, secretaris van kardinaal Mindszenty en 15 andere Hongaarse geestelijken. Zoals bekend werd mgr. Turcsanyi veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf.

Berlijn. — Het orgaan van de Oostduitse communistische partij „Neues Deutschland" is er niet over te spreken, dat op enkele in Oost-Duitsland vervaardigde kalenders geen feestdagen staan vermeld als b.v. de „bevrijdingsdag", de „dag der republiek" en de „grote socialistische oktoberrevolutie". Bij sommige kunstkalenders mist het blad de „socialistische kunst".

„Volgend jaar moet de burgerlijke eentonigheid van de kalenders door socialistische verscheidenheid overtroffen worden", zo meent „Neues Deutschland".

Peking. — Wang-Tsjeng, voormalig commandant van het garnizoen van Peking, is terechtgesteld, zo deelt Radio-Peking mee. Hij was verantwoordelijk voor de executie van Lita-Sjao, stichter van de communistische partij in China, die in 1927 werd opgehangen. Wang-Tsjeng werd pas in 1955 opgespoord en gearresteerd, aldus Radio-Peking.

Tokio. — Het Japanse vrachtschip Sjokonaroe is tijdens een hevige storm, die in het Noord-Oosten van Japan heeft gewoed, vergaan. Men vreest, dat de 17 opvarenden zijn omgekomen. Op de Oostchinese zee wordt een vissersboot met 13 man vermist.

New York. — De ambassadeur van Costa Rica in de V.S. Gonzalo Facio, heeft de leden van de buitenlandse persvereniging in New York een plan overhandigd voor ontwapening van latijns Amerika ten behoeve van de economische ontwikkeling van dat gebied.

Volgens dit door Facio zelf opgestelde plan zouden de V.S. de verantwoordelijkheid voor de verdediging van het westelijk halfrond op zich moeten nemen en de zuidamerikaanse republieken zich aan hun economische ontwikkeling moeten wijden, zodat zij minder vatbaar zouden worden voor communistische invloed.

TONEEL EN OPERA GINGEN HAND IN HAND

Molières poppenkast-lijkende vertoningen met vedelende en trompettende clownfiguren

(Van een deskundige medewerker in Nederland)

De rood-harige priester zelf, de begenadigde violist en componist Antonio Vivaldi, was de muzikale leiding toevertrouwd bij het eeuwfeest van de Amsterdamse schouwburg in 1738. De klinkende naam van „il prete rosso" gaf de zang- en dansliefhebbers bij voorbaat het idee dat deze kunsten in de jubileumvoorstelling een behoorlijk aandeel toebedeeld zouden krijgen. Zang, dans en toneel, een graag aanschouwde en beluisterde drie-eenheid op de planken, in die dagen nauwelijks te scheiden.

Onze tijd, met zijn duidelijk afgebakende groepen van bewonderaars, moge dit vreemd achten, maar de huidige indeling is slechts het gevolg van het streven naar perfectie. De Grieken kenden het gezongen drama. In de tragedies van Sophocles en Aeschylos klonk steeds het gezang van de reien en de dialogen werden, als dikwijls in de film, gedragen op instrumentale achtergrond-muziek. Dat de liturgische spelen van de middeleeuwen gezangen kenden, hoeft niet betoogd te worden. Onze „Gysbreght" had zijn muzikale onderbrekingen die hoorden bij het verloop van het verhaal. En Molière mocht zoveel blijspelen schrijven als hij wilde, het was des Zonnekonings wens dat de geniale acteur ook van tijd tot tijd iets in elkaar flanste met een gezellig huppel-muziekje. Heden ten dage gaat een blijspel van Molière in de Parijse Comédie Française meestentijds vergezeld van een van zijn poppenkast-lijkende vertoningen met vedelende en trompettende clownfiguren en een luchtig kriskrasdansje. En waarom ook niet? De vertier verlangende schouwburgbezoeker begaf zich naar zijn theater omdat daar iets te zien en te horen, iet te beleven viel; wat, kon hem minder schelen.

Men is het dieper en ernstiger gaan zoeken. Bij een tragedie past niet het vermaak van zang en dans, zo dogmatiseerde men. Behoudens een spaarzame uitzondering drongen dans en muziek niet meer door tot de treurspelen van de 17e eeuw. Jan Hermansz. Krul, die de Academie van Coster en zijn geleerde vrienden gesloten vond, wilde dan ook niets meer met deze van het gesproken woord bezeten lieden uitstaande hebben en richtte zijn Musyck Kamer op. In het buitenland ging het er aanvankelijk enigszins anders aan toe. De Italianen Peri en Monteverdi schreven hun eerste opera's met vele parlandi alsof zij de toneelstukken in hun waarde wilden laten, maar slechts verluchten met wat muziek. De naar Frankrijk geëmigreerde koksmaat Giambattista Lulli stond Molière bij in de vervulling van de koninklijke, muzikale wensen. Maar ook in deze landen namen de opera's hun eigen vlucht langs en over de notenbalken.

Altijd leeftocht

De wereld, of liever: de hemel van het toneel is zo'n weidse, onderdak-biedende ruimte, dat de opera niet naar andere muzische streken behoefde te vluchten om een eigen leven te gaan leiden. Het toneel heeft de opera altijd van leeftocht kunnen voorzien en deze heeft op haar beurt later lange tijd het toneel niet afkerig bejegend. Toen bij de late 17e- en bij de 18e-eeuwers de liefde voor al de rhetorische dramatiek bekoelde, ontstonden er zangspelletjes en werden de moeilijk te verteren zinnebeeldige toneelstukken afgewisseld met zang en dans. De onbenullige teksten en melodieën staken soms wel de afvalprodukten van onze amusement-spuiende radio naar de bordpapieren kroon, maar tenslotte lagen zij nog enige honderden jaren in beschaving achter...... Als het volk dus naar het toneel in de schouwburg stroomde, wilde het tevens genieten van de zang- en danskunst. Men kon in de toneelgeschiedenis tot even na het begin van de negentiende eeuw dan ook moeilijk de scheidslijnen trekken tussen kluchten en blijspelen enerzijds en zangspelen en lichte opera's anderzijds. De opera's mochten zich daarbij nog verheugen in een vrij algemene populariteit.

Er bleven echter wel vage groepen artistiekelingen die met opgetrokken neus neerzagen op de dramatisch-muzikale bedrijvigheden in ons land. Hieruit zou te verklaren zijn dat, ondanks de aanwezigdeid van Antonio Vivaldi op het eeuwfeest van 1738, het zingen en het dansen een derderangs plaats toebedeeld kregen in de jubileumvoorstelling met haar gelegenheidsstukken. De aspiraties van de grote Italiaan werden bij wijze van spreken in de donkerste rekwisietenkast verstopt.

Theo Majofski behoorde tot de beste toneelspelers van zijn tijd en was een graag beluisterde operazanger.

Zo uit Parijs

Een gezelschap dat indertijd aan een schouwburg was verbonden, kon veelal behalve toneelstukken ook opera's uitvoeren. In de achttiende eeuw was vooral Den Haag een plaats waar de opera een bloeiend bestaan vierde. Er had zich daar een Franse troep geïnstalleerd die onmiddellijk al hetgeen in Parijs werd vertoond op de Haagse planken tot uitvoering bracht. Toevallig blonken de artiesten van dit gezelschap meer in het zingen dan in het acteren uit. Hiermee wil toch ook niet gezegd zijn, dat men daar van grandioze operavoorstellingen getuige kon zijn; neen, het peil van het toneel was verfoeilijk, maar met wat zingen kon men veel van de aandacht voor het stuntelig acteren afleiden. Men kan het ook zó stellen; de toneelstukken waren bedroevend slecht, maar eenmaal tot libretto uitverkoren, werd hun door begaafde componisten een onvergankelijk leven ingeblazen.

Het publiek dat zich zo gaarne de oren liet strelen door de spirituele en gevooisde melodieën van een weergaloze generatie muziekschrijvers, wenste echter allerminst het gespeelde dramatische gebeuren ondergeschikt te maken aan de muziek: het kwam zeker ook voor het toneelspel naar het theater. Het tweeslachtige divertiment van het zangspel beantwoordde, zoals gezegd, volledig aan het verlangen naar lichte verstrooiing. Het geliefde „Bruiloft van Kloris en Roosje" werd terstond van nieuwe muziek van Bartholomeus Ruloffs voorzien toen de oorspronkelijke partituur bij de schouwburgbrand van 1772 verloren ging.

Theo Magofski

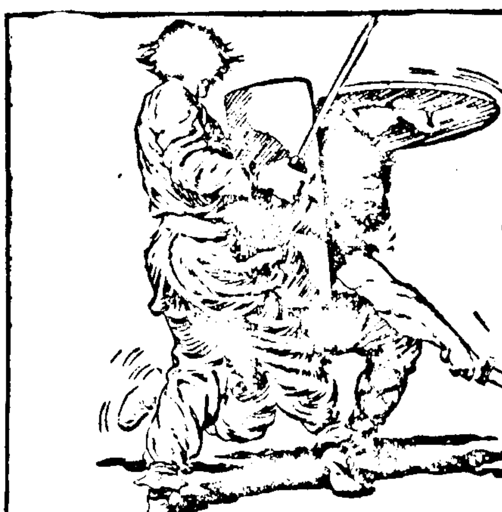
Bij dit hand-in-hand gaan van toneel en opera deed zich het opmerkelijke verschijnsel voor, dat bewonderde acteurs en actrices even toegejuichte zangers en zangeressen waren. Het kon nauwelijks uitblijven dat veler gezang bij gebrek aan een werkelijk welluidende stem en bij gemis aan techniek veel weg had van de vocale verrichtingen in de badkamers van tegenwoordig en men kan zich voorstellen dat het bel canto in de veelvuldig opgevoerde opera's van Mozart, Grétry, Pergolesi, Gluck en Rossini ongeveer het karakter droeg van ons voor-oorlogs straatgezang. De toneelspelers die vanwege hun dubbele verdiensten, hun prestaties in het toneelstuk en in de opera, hierbij gunstig afstaken, behoren wel vermeld te worden. In de toneel-families Sardet, Bouhon en Snoek kwamen van dergelijke figuren voor, die buitendien lang niet onbedreven waren in de danskunst.

Nog ver boven hen rees de ster van Theo Majofski, uit Poolse ouders geboren. Vlak voor en in de Napoleontische tijd was hij een acteur van de eerste orde. Samen met zijn zwager Andries Snoek en met Cornelia Ziezenis-Wattier voerde hij jarenlang het bestuur over de Amsterdamse schouwburg. Op zijn veertiende jaar al was hij bij het toneel gekomen. Zijn karakterrollen waren bij het publiek zeer geliefd. Hoewel het blijspel zijn favoriete genre was, oogstte hij immer veel succes met zijn bisschop Gozewijn in de „Gysbreght" en voor zijn typeringen in de „burgerlijke" drama's. Als Thomasvaër was hij niet te evenaren. Deze Majofski beschikte over een gloedvolle bas-bariton. Een manco in zijn zangtechniek wist hij door prachtig toneelspel volledig te doen vergeten. Kostelijke operafiguren wist hij te scheppen met zijn Bartolo in Rossini's „Barbier van Sevilla" of Sarastro in Mozarts „Die Zauberflöte". Over Majofski mag nog geboekstaafd worden dat hij op de eeuwige „Bühne" is gestorven en dat het opgevoerde blijspel met zijn laatste woorden „God, wees mijn ziel genadig" werd afgebroken als een tragedie.

Met zijn dood in 1836 kwam aan de nauwe relatie opera-toneel wel ongeveer een einde. Maar nog niet aan de zangspelen. De voortdurende publieke bijval voor deze stukken was dusdanig dat de toneelschrijver Jan Nomsz naar aanleiding daarvan verzuchtte: „Gantsch Neêrland is thans gek."

Eric de Noorman: DE GOUDEN DROOM

44—37 Vlak voor Erwin blijft Hake staan en monstert de jonge Noorman met een spottende, half medelijdende blik. Ze zijn ongeveer even groot, maar Hake is forser en zijn hele wezen getuigt van een pantseraachtige snelheid en lenigheid.

„Wat moet die rare houding, vriend?" grijnst Hake, terwijl hij verwonderd naar Erwins doorgezakte knieën kijkt.

„Wou je zo vechten tegen Hake, de Viking?"

Als enig antwoord geeft Erwin een forse klap met zijn zwaard tegen het schild van Hake. Met een nijdig gegrom slaat Hake bliksemsnel terug, maar hij slaat in het niet, want vlugger dan het oog kan volgen is Erwin opzij geweken. Min of meer verbaasd hernieuwt Hake zijn aanval...... wéér bevindt Erwin zich juist niet op de plek, waar hij nog geen tel geleden stond. Hake's verbazing slaat om in verbijstering en daarna in razende woede. „Ik zal je leren, mij voor de gek te houden, vlegel!" snauwt hij terwijl hij ditmaal met zorg zijn zwaardslag berekent. Maar hij slaat slechts met zijn hand op de rand van Erwin's schild, hetgeen hem een kreet van pijn ontlokt. Zo gaat het enige tijd voort, zonder dat Hake er in slaagt, iets te bereiken. Van een hoogte, onzichtbaar voor de piraten, slaat Eric zijn zoon gade. Met voldoening stelt hij vast, dat Erwin zich nog steeds houdt aan zijn raadgevingen. Een glimlach ontplooit onwillekeurig zijn lippen, als Svein naast hem opmerkt: „Deksels, dat knaapje kan meer met dat zwaard beginnen dan ik ooit van hem had gedacht!" Maar dan ziet Eric eensklaps een verandering in het gevecht komen, hetgeen hem met niet geringe zorg vervult. Erwin, driftig en overmoedig als hij is, kan zich niet langer intonen en laat de verdedigende houding, die Eric hem heeft ingeprent, varen.

Te vroeg gaat hij tot de aanval over en nu is het Hake, die terugwijkt. Hieruit blijkt, welk een sluwe ervaren vechter hij is en ook, dat hij iets van Erwins tactiek heeft begrepen. Hij is bezig, de zaken om te draaien en slaagt hierin wonderwel. Langzaam, berekenend, lokt hij Erwin naar voren en deze, in zijn blinde drift, ziet niet de kleine steenhoop voor zijn voeten, tot hij er over struikelt. Op dat moment springt Hake met een triomfantelijke schreeuw toe.

Modernisering van haven in IJmuiden noodzakelijk

De pieren van IJmuiden liggen als twee beschermende armen gestrekt rond het motorschip „Oranje". Hoe krijgen we meer ruimte en toch bescherming, dat is de vraag die de rijkswaterstaat voorgelegd heeft aan het waterloopkundig laboratorium in de Noordoostpolder, teneinde de groeiende scheepvaart en groeiende schepen voor te blijven.

Uitgebreide proeven in waterloopkundig laboratorium in De Voorst

(Van een medewerker in Nederland)

Het waterloopkundig laboratorium in Delft heeft in de Noordoostpolder — om precies te zijn in De Voorst in de buurt van Vollenhove — een openlucht-filiaal, waar tal van onderzoekingen plaats vinden. Een van de experimenten betreft het onderzoek naar de mogelijkheden om de haven van IJmuiden, voor de scheepvaart op en van Amsterdam een levensbelang, uit te breiden en te moderniseren. Het nauwe gaatje tussen de pierhoofden van IJmuiden schept nu reeds voor de grote schepen bij storm en enige wind grote moeilijkheden om binnen te komen. Vele kostbare uren, soms dagen gaan verloren bij slecht weer als het niet meer verantwoord is binnen te lopen of uit te varen, omdat het risico van tegen de pier geslagen te worden te groot is. Daarnaast heeft de rijkswaterstaat de voortdurende taak om de haven van IJmuiden op diepte te houden, wat jaarlijks zeer grote bedragen vergt. Altijd zijn zandzuigers en baggermolens in de weer, varen onderlossers de pieren vol uit om ze de opgebaggerde slib te lozen. Al jaren bestaan er plannen om de havenmond van IJmuiden te verbeteren. Hoe dat zal moeten gebeuren is een zaak van diepgaande studie. Hierbij spelen stroom en golfslag de voornaamste rol, zowel ten aanzien van de scheepvaart als ten aanzien van het zandtransport over de zeebodem.

Ruim een jaar geleden is ir. D. R. A. Stapel in het waterloopkundig laboratorium in de Noordoostpolder begonnen aan een stroomonderzoek. In een van de vele bassins werd een model van de IJmuider pieren gebouwd. Het is een getrouwe kopie van de werkelijke situatie, alleen 300 keer zo klein. In het bassin stroomt het water, precies zoals het in IJmuiden stroomt. Met getijden.

De rijkswaterstaat heeft aan het waterloopkundig laboratorium een uitvoerig onderzoek opgedragen. Verschillende mogelijkheden zijn genoemd om de havenmond van IJmuiden te vergroten. Aan ir. D. R. A. Stapel is de opdracht om haarfijn uit te rekenen welke oplossing de beste is. Wat het moet kosten, wat het aan oeververdediging vraagt, dat is een zaak, die de studiedienst van de rijkswaterstaat zelf zal uitzoeken.

Tal van proeven zijn in het bassin genomen. Men heeft de zuidpier verlengd, de noordpier verlengd. Men heeft ook beide pieren verlengd. Het gaat er daarbij om de opening tussen de pierhoofden te vergroten, zodat de schepen er meer ruimte krijgen. Maar het gevaar daarvan is, dat het gat ook zoveel groter wordt om zand en slib in de haven door te laten. Daarom staat in ieder geval al vast, dat de hoofden van de pieren meer naar het westen zullen moeten, dan nu het geval is.

Maar IJmuiden heeft niet alleen met stroom te maken. Waaien doet het altijd, stormen doet het soms. Wat gebeurt er dan met in de haven bij gewijzigde situaties. Dat is de tweede fase van het onderzoek. In het bassin zullen nu ook golven komen. Voorbereidingen worden getroffen om in het bassin de wind uit alle hoeken te laten waaien, net zoals IJmuiden-op-ware-grootte die kan verwachten. En dan maar kijken wat er in het model gebeurt, aldus ir. Stapel.

Wat het worden zal? Hij weet het echt niet. Daarvoor zijn juist de onderzoekingen nodig. Uitbouwen van de pieren geeft een grotere stroomsnelheid voor de kop van deze pieren, waarvoor de scheepvaart zeer gevoelig is, omdat dit het manoeuvreren beinvloedt. Wanneer men de zuidpier aanmerkelijk verlengd en de noordpier, zodat men de haveningang naar het noordwesten keert — men kan zich de pieren in dat geval het beste voorstellen als een grote onderkaak en een kleine bovenkaak — zal een noordwester storm het bakje vol water blazen. Nu behoeft IJmuiden niet zo gauw bevreesd te zijn onder te lopen, maar sluizen en havenwerken krijgen het dan toch wel benauwd. Bovendien zal dat binnenstromende water ook weer zandtransport tot gevolg hebben.

Het komt er dus eigenlijk op neer, dat alle mogelijkheden, die nu alleen beproefd zijn om de invloed van de stroom daarop na te gaan, opnieuw stuk voor stuk aan de beurt zullen komen om getest te worden op de invloeden van stroom en golfslag samen.

Hoewel het waterloopkundig laboratorium nu dus weer van voren af aan gaat beginnen, is het nog geenszins zeker, dat het wederom ruim een jaar zal vergen, voordat het onderzoek definitief afgesloten kan worden. Het is zeer wel denkbaar, dat reeds na enige maanden blijkt, dat een bepaalde oplossing zoveel voordelen biedt, dat een andere mogelijkheid daar nimmer tegenop zal kunnen bieden. Maar het is zoals bij elk, onderzoek, een kwestie van geduld, van proberen en nauwkeurig meten en daarna van vergelijken van cijfers.

IJmuiden behoeft niet te veronderstellen, dat zeer spoedig al begonnen zal worden aan ingrijpende veranderingen aan de pieren. Dit werk vraagt vele jaren van voorbereiding. De scheepvaart naar en van Amsterdam zal het nog wel enige tijd met de huidige situatie in IJmuiden moeten stellen. Het kan ook wel, maar het is niet ideaal. Met de groei van de scheepvaart, met de noodzakelijkheid voor de Amsterdamse werven om ook grote schepen te kunnen bouwen (supertankers) is het van het allergrootste belang dat in de toekomst aan de scheepvaart ruim baan zal worden gegeven.

Eerste niet-Nederlander sinds 1892

De heer L. Astley-Bell alg. vertegenwoordiger Koninkl. Shell Groep in Indonesië

Den Haag. — De Koninklijke/Shell Groep deelt mede, dat de heer L. Astley-Bell, president van de Shell Caribbean Petroleum Company te New York, zal worden benoemd tot algemeen vertegenwoordiger van de groep in Indonesië. In deze positie zal hij de heer B. Scheffer opvolgen, die elders een funktie zal gaan vervullen.

De heer Astley-Bell zal omstreeks eind februari in Djakarta aankomen.

Leonard Astley-Bell werd in 1904, te Fulwood, Lancashire, geboren en trad in 1930 in dienst van de groep. Van 1930 tot 1935 was hij werkzaam bij de Shell Union Oil Corp. in de Verenigde Staten, van 1936 tot 1938 in Mexico als direkteur van de Mexican Eagle Oil Co., van 1939 tot 1946 te Londen als manager van Trade Relations Department, the Shell Petroleum Company Limited en van 1947 tot 1958 in de Verenigde Staten als executive vice-president en vervolgens president van de Shell Caribbean Petroleum Company.

Een woordvoerder van de maatschappij heeft medegedeeld, dat de benoeming de nadruk legde op het internationale karakter van de Shell en de „mogelijkheid tot aanpassing van de groep aan zich wijzigende omstandigheden". Hij zal de eerste niet-Nederlandse algemeen vertegenwoordiger zijn sedert de Shell in 1892 haar werkzaamheden in Indonesië begon.

In oktober vorig jaar werd Harold Bridges, eveneens een Engelsman benoemd tot wnd algemeen vertegenwoordiger.

De woordvoerder zeide, dat de maatschappij een beleid voert van vervanging van Nederlanders, die in Indonesië voor de maatschappij werken, door staf-employees van andere nationaliteit, zoveel dit praktisch mogelijk is.

Er zijn 850 buitenlanders tegen 1200 Indonesische staf-employees, van de buitenlanders zijn de meesten Nederlanders. Onmiddellijk na de souvereiniteitsoverdracht waren er 2000 buitenlanders tegen 200 Indonesische staf-employees onder de 24.500 werknemers bij de Shell in Indonesië.

Samenzwering in Bolivia ontdekt

La Paz. — In Bolivia is een samenzwering ontdekt van militairen, die president Siles Suazo wilden vermoorden, aldus meldt het Boliviaanse blad „La Nacion". De Boliviaanse minister van binnenlandse zaken gelastte een gerechtelijke vervolging tegen de verdachten.

Aan het hoofd van de samenzwering stond generaal Clemente Inofuentes. Zij moest uitgroeien tot een grootse „anti communistische kruistocht", waaraan zou worden deelgenomen door hoofdofficieren van het leger en van het korps karabiniers. Volgens „La Nacion" omvatte de samenzwering leden van de „actie der verdediging" van de nationaal-revolutionaire beweging, die de rechtervleugel vormt van de aan de regering zijnde partij, en leden van de in de oppositie zijnde socialistische Boliviaanse Falanx. Enige der betrokkenen zouden een bekentenis hebben afgelegd.

Singapore. — Chineze boedhistische monikken hebben een bedrag van 4300 Maleise dollars gezonden naar Ceylon, voor hulp aan de slachtoffers van de overstroming.

W.-Duitsland wil betrekkingen met Oost-Europese landen verbeteren

Berlijn. — De Westduitse minister van buitenlandse zaken, von Brentano, heeft verklaard, dat West-Duitsland belang heeft bij het verbeteren van zijn betrekkingen met de landen van Oost-Europa.

(West-Duitsland onderhoudt thans — met uitzondering van de Sowjet-Unie — geen diplomatieke betrekkingen met communistische landen.)

De minister verwierp het voorstel van de Russische minister-president, maarschalk Boelganin, voor een statenbond van de twee Duitslanden en dat van de vroegere Amerikaanse ambassadeur te Moskou Kennan tot terugtrekking van vreemde troepen uit Europa.

Indien een Duitse politicus voor deze merkwaardige „weerwolf-ideologie" van Kennan zou pleiten, zou men hem in West-Duitsland niet met veel instemming begroeten, aldus von Brentano.

Het Poolse plan voor een zone zonder atoomwapens in Midden-Europa wees de Westduitse minister van de hand.

Geen geschillen tussen Turkije en Syrie volgens Menderes

Ankara. — De Turkse premier, Adnan Menderes, heeft premier Boelganin van de Sowjet-Unie gezegd, dat er geen geschillen bestaan tussen Turkije en Syrië of enig ander Arabisch land.

Het antwoord van Menderes op de boodschap van Boelganin van 22 november, waarin vermindering van de spanning tussen Turkije en Syrië ter verbetering van de betrekkingen tussen de Sowjet-Unie en Turkije wordt voorgesteld, is in Ankara bekendgemaakt.

De Turkse premier zegt, dat Boelganins opmerkingen en meningen de totstandkoming van vriendschap tussen Turkije en de Sowjet-Unie en betrekkingen op basis van wederkerig vertrouwen niet erg vergemakkelijken. Volgens Menderes is de bezorgdheid van Turkije veroorzaakt door buitenlandse activiteit in Syrië, die de veiligheid van de landen van het midden-Oosten zou kunnen benadelen. Hij is van oordeel, dat Boelganin in zijn brief te kennen geeft, dat de Russen namens Syrië willen spreken en voegt eraan toe, dat Turkije voornamelijk streeft naar vrede en veiligheid in het midden-Oosten.

DIPLOMATIEKE BOERTERIJ

(Van een speciale medewerker)

De Engelse dichter en schrijver Lawrence Durrell kan op een vruchtbaar jaar terugzien. Enkele maanden geleden werd van hem gepubliceerd „Bitter Lemons", stellig een van de beste boeken over het eiland Cyprus en zijn problemen, die tot dusver zijn geschreven.

Daarop heeft hij de roman „Justine" laten volgen, die zich voornamelijk in Egypte afspeelt. En nu is van hem een bundel met negen schetsen uit het diplomatieke leven verschenen, „Esprit de Corps" (Faber & Faber, London, 10s. 6d.) Lawrence Durrell is als weinig andere hedendaagse dichters onder de bekoring geraakt van het oostelijk deel van de Middellandse Zee. Telkens en telkens weer heeft hij erover geschreven en hij kon dat doen, omdat hij als pers-attaché verbonden is geweest aan diverse Britse ambassades in dat gebied. Zijn verblijf in Belgrado heeft blijkbaar zó op zijn lachspieren gewerkt, dat hij zijn lezers thans gelegenheid biedt het 89 bladzijden lang samen met hem uit te gieren Er zijn in de loop der tijden heel wat boeken geschreven over de Taak en het Nut van de Diplomatie, over de voetangels en klemmen, waarmee het pad van de diplomaat ligt bezaaid en ook over de anecdotiek, waarmee zijn bestaan is gelardeerd. De negen schetsen in „Esprit de Corps" mogen dan misschien wat minder geacheveerd zijn dan de kanselarij-doorkijkjes, die een Harold Nicolson ons heeft geschonken, zij sprankelen allemaal van een zeer effectieve humor.

Lawrence Durrell laat zijn verhalen vertellen door een carrière-diplomaat, Antrobus geheten. Ik mag Antrobus graag. Ik weet werkelijk niet waarom — ik denk, omdat hij alles zo vreselijk ernstig neemt. Hij is onheilspellend — vervalt altijd tot een fluistertoon, klakt met zijn tong, trekt gewichtige gezichten en pruillippen, keert zijn handpalmen naar buiten en maakt gebaren van „Wat wil je ook?"

Antrobus vertelt van de gevaren, die het corps diplomatique in Belgrado bedreigen, wanneer de Joegoslavische zware industrie er haar zinnen op heeft gezet de buitenlanders te tonen, dat ook zij in staat is een fraaie trein te fabriceren. De ervaren diplomaten huiveren, als zij vernemen, dat het hele corps in die trein de reis naar de Bevrijdingsfeesten in Zagreb zal moeten maken. De Britse marine-attaché, die liefhebbert in astrologie, voorziet, dat het hoofd van de missie een ernstige hoofdwond zal oplopen. De ambassadeur weigert met zich te laten spotten. „Luister eens". zegt hij tegen de marine-attaché, „als de Joegoslavische zware industrie mij ook maar een schram aan mijn hoofd toebrengt, dan zal ik er voor zorgen, dat er een internationaal incident van komt".

De „Liberation-Celebration Machine" blijkt een merkwaardig staaltje van houtsnijkunst te zijn. „C'est un chalet Tyrolien ou quoi?", mompelt de Franse ambassadeur. Onderweg blijkt, dat het speciale rijtuig voor de hoofden van missies volkomen scheef hangt. Terwijl twee harige stokers, met ruitjespetten op, de trein tot steeds angstwekkender snelheden brengen, hangen de hoofden van missies bleekjes aan de hoge kant van hun compartiment, als schipbreukelingen op een zinkend schip. De Amerikaanse ambassadeur brengt de nacht door, zingend „Nearer My God To Thee" De omhoogstekende kant van de ambassadeurswagon rukt een ganse verzameling cherubijntjes en bloemmotieven af van de stationsoverkapping te Slopsy Blob, zo genoemd naar de beroemde vrijheidsstrijder. Drie mijl voor Zagreb begint de machinist te remmen, maar toch schuift hij nog een kwart mijl voorbij de rode loper....

Bijzonder tragisch is het verhaal, waarin de gestage degeneratie van

Negen schetsen over de carriere

Sir Claud Polk-Mowbray O. M., K.C.M.G., wordt verteld. Een bijzondere missie in oorlogstijd naar de Verenigde Staten, waar hij kennis kreeg aan een in de Stars en Stripes gewikkelde „majorette" deed hem de das om. Tevoren zag hij altijd kans in zijn diplomatieke telegrammen een citaat van Tacitus of Cato te prutsen. Hij dreigde zelfs een jonge attaché met overplaatsing, omdat die het woord „set-up" had gebruikt in een officieel rapport.

Maar na zijn eigen bezoek aan de Verenigde Staten bleek eensklaps ook Sir Claud te zijn aangetast. Het begon ermee, dat hij de „u" ging weglaten uit woorden als „colour" en „valour". Toen men een boek van Daman Runyon in zij la ontdekte, had hij nog de goede smaak te blozen, maar het proces was reeds te ver voortgeschreden. Dat bleek op een cocktailparty, toen hij over zijn eerste secretaris sprak als over zijn „sidekick". Het ene Amerikanisme na het andere sloop zijn vocabularium binnen: „hatchet-man.... disc-jocky.... torch-singer". Het einde kwam, zoals reeds lange tijd was voorzien. Sir Claud werd opgemerkt in een „trattoria" in Rome, waar hij, gekleed in een veelkleurig prethemd en met een Amerikaans vechtpetje op, een bord spaghetti zat te verorberen. Dat was echter niet alles: voor hem op tafel stond een flesje Coca Cola, met een rietje erin. En tegen een onthutste Britse kennis riep hij enthousiast „Hiya". „The very end, old man!"

Meeslepend is het verhaal van de beide oude dames, die in Belgrado „The Balkan Herald" uitgaven, een krantje met een oplaag van vijfhonderd exemplaren, waarin geen foutloze regel voorkwam: „Wedding bulls ring out for princess. Britain drops biggest ever boob on Berlin". De invloed van de „Balkan Herald" valt nauwelijks te overschatten. Generaties Joegoslaven hebben uit dit blad een goed deel van hun kennis van de Engelse taal gepuurd. Met het gevolg, dat Antrobus jaren later nog eens een brief kreeg van een jonge Joegoslaaf die hem zijn verrukking meldde over de Henley Regatta en Westminster Abbey, over de „Trooping of the Colour" en over het geluid van de Big Ben.

Dan is er het verhaal van de echtgenote van de Finse ambassadeur in Parijs, die zo drastisch vermagerde, dat haar maag er niet langer het zwijgen toe kon doen. Oningewijden, die met haar aan tafel zaten, meenden, dat er boven met het meubilair werd geschoven.

De laatste schets toont ons het hele corps diplomatique op een langzaam uiteenvallend houtvlot de Save afdrijvend en onder vuur genomen door ontstelde Serven, die onder de smokings en avondjaponnen een eenheid Tsjechische parachutisten vermoedden, die Belgrado kwamen innemen.

Er zijn over het diplomatieke leven bepaald subtieler verhalen geschreven dan deze schetsen vol dronken attaché's en vreemde butlers. Maar „Esprit de Corps" zij een ieder aanbevolen, die zich een uurtje vrolijk wil maken ten koste van de „diplomatieke kringen".

Standard Oil Comp. (Ohio)

Cleveland. — De Standard Oil Company (Ohio) verwacht voor 1957 een nettoinkomen van meer dan 21 miljoen dollar — ongeveer 4.25 tot 4.50 dollar per gewoon aandeel — zo deelt Dow Jones mede.

Dit betekent een vermindering van ongeveer 20 procent van het inkomen van 5,35 dollar per aandeel in 1956. De daling wordt voornamelijk toegeschreven aan de staking van 2 maanden in een raffinaderij.

De verwachtingen voor 1958 zijn — indien er zich geen bijzonderheden voordoen —, dat het netto-inkomen mogelijk het recordcijfer van 1956 zal overtreffen, aldus de Standard Oil.

De kapitaaluitgaven van de maatschappij voor 1958 worden geraamd op ongeveer 58 miljoen dollar of 10 miljoen minder dan vorig jaar. De daling zal voornamelijk zijn toe te schrijven aan het beëindigen van de bouw van een raffinaderij te Toledo van de maatschappij T.W.V. 40 miljoen dollar in de eerste helft van 1958. Het grootste deel van deze 40 miljoen dollar in de eerste helft van 1958. Het grootste deel van deze 40 miljoen dollar werd in 1957 uitgegeven.

Heer Bommel en de Achtgever

3072. Commissaris Bulle Bas wachtte totdat het lawaai van neerstortende goederen weggestorven was. Toen begaf hij zich naar de overkant en boog zich over de ongelukkige handelaar die zich jammerend temidden van zijn koopwaar ophield.

„Aha!" sprak hij. „Ik ken je gezicht uit het politieblad, vriend! Heling, huh? Een heler van gestolen goederen, ja, ja. Ik ken je! Wat betekent dit?"

„Ik ben een eerlijk koopman!" riep J. Vezelkoord schreiend. „U kunt me niets maken, commissaris! Ik stond onschuldig en oppassend mijn boekhouding bij te houden toen er opeens een woesteling binnenkwam die mijn nering op straat begon te smijten. Ik eis recht! Ik heb een middenstandsdiploma en ik heb recht op bescherming!"

„De politie beschermt alle oppassende burgers!" zei Bulle Bas.

Op dat moment klonk er vanuit het leeggeworpen pand een kreet, die niets menselijks had en toen hij zich verblekend omwendde zag hij een kolossale gedaante naar buiten springen met een kistje in de hand.

Het was I Oen die er, na het openbreken van de vloer in geslaagd was om de schatten terug te vinden.

Verheugd repte hij zich naar zijn opdrachtgever, waarbij hij niet schroomde om het hoofd van de politie als bokje te gebruiken, zodat de ongelukkige met een dreun tussen de ongeregelde goederen belandde.

„Schatten teruggebracht", sprak hij, terwijl hij het doosje aan heer Ollie gaf.

„Anders nog iets van Uw orders?"

Heer Bommel keek enigszins onthutst naar de ruïnes waaruit de handelaar en de commissaris brullend omhoog rezen en schudde toen het hoofd.

„Nee, voorlopig niet", zei hij. „Dank je wel, Oen".

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

6.

Voor het ogenblik was de windkracht verminderd, maar het leek of de oceaan diepere dalen vertoonde, waarin de wankelende en waggelende stomer niet vooruit scheen te komen, alsof hij de willoze prooi was geweest van een monster, bestaande uit water, ijs, wind en duisternis. Maar de regelmaat en de juiste klank van het stampen der machine hadden Vox gerustgesteld.

De bui was snel afgenomen en opgehouden, de atmosfeer was opgeklaard en zelfs had een ogenblik een fosforescentie de diepe dalen en de steile, lavakleurige hellingen met de ingekerfde toppen, uit de duisternis bevrijd.

Fetcherin, onder wiens laarzen het ijs kraakte, had zich als een natte hond geschud, voordat hij was verdwenen in de stuurhut, die hij spoedig daarop weer met een brandende pijp in de mond verlaten had.

Na een blik te hebben geworpen op de barometer, welks stift weer een getande streep getrokken had, was Vox in zijn kooi gaan liggen en had, voordat hij insliep, slechts de tijd gehad twee of drie hoofdstukken van de avonturen van Peter Kolb te lezen.

Toen hij om drie uur gewekt werd, had hij een ogenblik op het onderstboven aan de zoldering boven zijn kooi gehangen kompas gekeken en gezien, hoeveel moeite de roerganger (stellig een andere) had om het schip in de koers te houden en geluisterd naar het geluid van de machine, dat doffer klonk op ogenblikken, waarop de schroef dieper in het water werd gedompeld, Toen was hij opgestaan.

Toen hij het zeildoek over het kompas had opgelicht, hadden ijskristallen in een plooi van het doek hem getoond dat er kort tevoren weer een hagelbui gevallen was. Zoals hij gevreesd had, kwam Réval, de jongste tweede, naar hem toe, gehuld in een zware ulster, de kraag opgezet en alleen ogen en neus zichtbaar tussen een wollen das en pet.

„Een hagelbui als op het einde van de winter, kapitein. Het heeft niet lang geduurd, anders had ik u wel gewaarschuwd."

Vox, die Réval nie mocht (ja, hij hield goede wacht, maakte goed bestek op, deed goed zijn dienst, maar was vervelend, een vleier en een kletskous) had slechts wat gebromd.

„Zal ik een kop koffie voor u laten komen, kapitein?"

„Neen, dank je."

„Gemeen weer voor de eerste reis van de Canopus!"

Over het beschermende zeildoek kijkend, had Vox zich afgevraagd of hij Réval niet zou vragen „hem alsjeblieft met rust te laten," maar hij had niets geantwoord.

„Er wordt veel slechts van verteld."

„Hoe weet e dat? We hadden Marseille al verlaten, toen dat schip daar uit Londen aankwam."

„Er werd al kwaad van gesproken voordat Derieu en Godde vertrokken om haar vaarklaar te maken."

Onzichtbaar in de duisternis had Vox geglimlacht. Hij wist stellig meer van de Canopus dan zijn tweede officier. Tussen twee happen had de chef van de nautische dienst, die even praatziek was als Réval, hem met de vinger op de mond en een knipoog in het geheim verteld:

„We hebben haar voor een krats gekregen, maar ze is prachtig van lijn, indrukwekkend. In Napels zal ze de emigranten verbluffen en de Engelsen en Amerikanen „kraken!"

„Ze zou jullie wel eens wat meer dan een krats kunnen kosten," had Vox geantwoord.

„Onder een goede kapitein niet."

„Heeft men haar daarom aan Derieu toevertrouwd?" had Vox gedacht, terwijl hij naar het schuilhokje aan bakboord ging, zowel om zijn pijp te stoppen en aan te steken, als om Réval te ontvluchten die hem evenwel had gevolgd en bijna in het oor geschreeuwd had:

„Het is bekend dat de Canopus een kaaier is: heeft driemaal van rederij en tweemaal van vlag verwisseld."

„Dat wordt beweerd," had Vox toegegeven, terwijl hij een wolk rook uitblies, „maar ik luister nooit naar kletspraatjes."

„En een der machinisten is ziek uit Londen teruggekomen. Derieu heeft zich daar opgesloten en heeft gewerkt alsof hij heel alleen aan boord was, alsof Godde niet bestond en Charrel had een hoop geduvel met de machine. Het zou drie maanden hebben geduurd om de Canopus vaarklaar te maken, maar Maurin had hun vijf weken gegeven. Waarom hebben ze toch die Canopus gekocht?"

Vox had er wel voor opgepast om te antwoorden: „Omdat ze drie schoorstenen heeft en er mooi uitziet." Twee uur later zou iedereen aan boord dit gezegde geweten hebben.

Kort daarop had Vox, in zijn kooi liggend, gedacht aan de lang vervlogen dagen toen hij gevaren had onder de bevelen van degene die nu, naar hij meende, de gezagvoerder van de Canopus was — Godde was toen derde officier. (Hoe had hij kunnen veronderstellen dat Godde op dat ogenblik de zware taak had het passagiersschip te commanderen?) Lang, mager, smal in de schouders, een droge gestalte, boezemde Derieu velen vrees in door zijn manier van commanderen, door de onophoudelijke, lastige, drukkende controle, die hij uitoefende en misschien vooral door een soort weerzin, die van hem uitging.

Met verachting hield hij zich afzijdig en bracht zijn dagen en een gedeelte der nachten door achterin de stuurhut, dicht bij een venster, dat zijn smal, bleek, driehoekig gezicht met het rode haar omlijstte en vanwaar zijn groenschitterende ogen met de zware gerimpelde oogleden een gedeelte van het dek en van de kaartenkamer overzagen.

Daar zat hij kleine zeilbootjes uit een stuk hout te snijden en op te tuigen en aantekeningen in technische boeken te maken.

Hij kende het gehele zeemansvak tot in de kleinste bijzonderheden van het matrozenwerk en hij kon met kennis van zaken een machineschade bespreken.

(Wordt vervolgd)

Rechter weigerde voorlopige aanhouding van CROES op te heffen

Officier en pleiter noemen verklaringen van verdachte en hoofdgetuige over en weer leugenachtig

Gepassioneerde critiek van pleiter op gedrag van Rechter commissaris

Oranjestad. — Zaterdagmorgen werd het proces tegen de heer P. Croes voortgezet. Het woord was allereerst aan het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door mr J. R. Brouwer. Op diens verzoek werd eerst nog de verklaring voorgelezen, welke werd afgelegd door mevr. Richardson, terzake de oproep aan Richardson om bij de heer Croes te verschijnen. De verklaring bevestigde hetgeen door getuige Calvin Richardson voor de rechter werd gezegd.

In zijn requisitoir begint de heer Bouwer met er zijn bevreemding over te uiten, dat deze affaire, welke gaat om een geldsbedrag van *f* 2400,—, zoveel stof heeft doen opwaaien. In feite een strafzaak van geringe omvang, maar hier op de Antillen is de zaak een begrip geworden, waarover men overal — en door de meest ondeskundigen — hoort spreken. Op feesten en parties, op straat en in café's, heeft eenieder zijn commentaar en mening. Voor de deskundigen en werkelijk ingewijden heeft de zaak voetangels en klemmen, maar Jan Publiek fantaseert en bazelt er lustig op los. Indien men op alle nonsens moest ingaan, welke gedebiteerd wordt over de rol van de Rechter Commissaris, het O.M., de Rechter en wier er verder ook in de procedure betrokken mogen zijn, dan zou men nimmer klaar komen. Moge, aldus mr Bouwer, het Gerecht zich aan de nuchtere feiten houden!

Eén tegen velen

De feiten zijn, dat vaststaat, dat aangever Richardson op 1 april van het vorig jaar bij geklaagde was, daar een papier tekende en zijn toestemming gaf het geldsbedrag te laten innen door beklaagde. Vast staat ook, dat beklaagde het gehele bedrag heeft ontvangen. Richardson zegt zesduizend gulden minus belasting te hebben gekregen; beklaagde, dat hij vierentachtighonderd gulden minus de belasting heeft afgedragen. Indien nu tegenover de verklaringen, afgelegd voor de R.C. door de beklaagde alleen de verklaring stond van Richardson, dan zou men inderdaad kunnen spreken, zoals in bepaalde publikaties is gedaan, over het afwegen van het woord van de een, gedeputeerde, tegenover het woord van de ander, de taxichauffeur.

De verklaring van de heer Croes wemelt echter van de tegenstrijdigheden en klopt met geen enkele van de door tal van getuigen naar voren gebrachte feiten. In hoge mate bevreemdend is het, dat verdachte, die voor de rechter-commissaris in het bijzijn van zijn raadsman wel verklaringen aflegde, nu voor de rechter ieder antwoord weigert. Zijn verklaringen immers behoeven een toelichting, maar deze is niet te krijgen. Het is jammer voor verdachte zelf, dat hij zo handelt. Hierdoor kan men geen antwoord krijgen op tal van vragen, waarvan het antwoord van zo groot belang zou zijn.

In de eerste plaats is er het verschil in de verklaring van Richardson, waarin staat 2400 gulden minder te hebben ontvangen, dan de heer Croes zegt te hebben gegeven. Croes zegt, dat getuige Kock bij het uitbetalen aanwezig was. Uit de verklaring van Kock blijkt, dat dit niet waar is. En deze laatste verklaring wordt geheel gedekt door een tweede, nl. die van Richardson, die ook nadrukkelijk verklaart, dat er niemand bij de uitbetaling aanwezig was en ook niemand kwam storen tijdens het onderhoud.

Hetzelfde geldt voor de oproep van beklaagde aan Richardson om naar zijn kantoor te komen. Beklaagde zegt Richardson niet te hebben opgeroepen, maar uit de verklaringen van Calvin Richardson, zijn echtgenote en John Richardson blijkt duidelijk, dat dit wel het geval was. Waarom zouden Kock en Richardson om deze zaak liegen? Zij hebben er niet het minste belang bij.

Calvin is in zijn verklaringen zeer voorzichtig. „As far as I remember", was een uitdrukking, die hij bij het verhoor vele malen liet horen. Maar dat is niet te verwonderen, daar hem dingen worden gevraagd, die in het dagelijks leven nauwelijks de aandacht trekken en die men zich na zovele maanden vanzelfsprekend niet duidelijk meer herinnert. Maar als het gaat om de belangrijke zaken, dan is Calvin zeer positief. Dan is er geen twijfel meer. Bijvoorbeeld de oproep zelf. Men kan wel proberen diep in te gaan op de franjes en de voorzichtigheid en uit die niet-essentiële zaken dan proberen een zaak op te bouwen, maar dan gaat men om de hoofdzaak heen draaien.

Dezelfde ondeskundigen, die zoveel stof hebben doen opwaaien rondom deze zaak, roepen nu reeds „meineed" ten aanzien van de heer Richardson. Hier ziet men door de bomen het bos niet meer. Als men alle aandacht geeft aan de verklaringen op niet-essentiële punten, dan zou men ook getuige Boezem voor meineed kunnen aanhouden. Ook hij spreekt zichzelf tegen. Men doet dan echter slechts moeite om de aandacht van de hoofdzaak af te leiden.

Op het punt van de oproep, die verdachte ontkent, heeft men drie duidelijke verklaringen. Drie verklaringen op een essentieel punt, dat door verdachte wordt ontkend. Hetzelfde geldt ten aanzien van het mandaat. Tegenover de verklaring van verdachte heeft men die van mej. Zichem en van Kock. Ook hier dus weer niet het woord van één man tegenover dat van een ander, maar het woord van verschillende getuigen tegen dat van de ene verdachte.

Bewijsbare leugens

Zo kan men doorgaan, aldus de officier, en komt dan tot een groot aantal bewijsbare leugens van verdachte. Al deze punten zijn voor de getuigen van geen belang, zij hebben geen reden tot liegen en staan daardoor zoveel sterker.

In de verklaring van de Britse vice-consul leest men, dat verdachte boos wordt als hem vragen over de zaak worden gesteld. Een logische reaktie zou zijn geweest, als verdachte onmiddellijk tegen de consul gezegd had, dat het hele bedrag door hem was uitbetaald. Daarmede zou de zaak dan klaar zijn geweest. Maar dat zegt verdachte zeer bewust niet.

Beklaagde zegt, dat Calvin bij hem kwam om over een vergunning te spreken en daarbij zou dan, volgens verdachte, „toevallig" het mandaat voor John Richardson ter sprake zijn gekomen, waarbij verdachte had gezegd: **„Ik heb u wel eens geholpen. Nu is er weer iemand, die ik hulp zal geven." In zijn verklaring zegt verdachte verder, dat hij wat propaganda wilde maken.** Maar de feiten zijn anders. De uitbreiding van de vergunning voor Calvin was nog geen feit, dus verdachte kón toen niet hebben gesproken op de wijze, waarop hij dat verklaart. Weer tegenstrijdigheden.

Getuige Richardson raakte bij het getuigengehoor kennelijk in de war. De Officier wil graag toegeven, dat hij zichzelf op tal van punten begon tegen te spreken. Maar waar hij steeds pertinent bij blijft, dat zijn de essentiële punten, die bovendien door de andere getuigen volkomen worden bevestigd. De kwestie of het mandaat al dan niet was ingevuld, is opgelost door de feiten en getuigenverklaringen. Het staat vast, dat Richardson een volledig ingevuld mandaat tekende en het is inderdaad vreemd, dat hij beweert, dat het niet was ingevuld. Dat is een vreemd punt. Men mag hierbij echter niet vergeten te maken te hebben met een wat stuntelig man, met zeer geringe ontwikkeling. Men moet het hem niet te ingewikkeld of te moeilijk maken.

Of en hoevele malen hij op bebook is geweest bij de getuigen Roelofs Valk, De Cuba en bij de heer Royer, is verder ook niet zo bijzonder belangrijk. Men kan diep en uitvoerig ingaan op de onwaarheden ten aanzien van alles rond het gebeuren, maar duidelijk is het, dat getuige wel de waarheid spreekt als het gaat om de hoofdzaak, om het kardinale punt. Alle aandacht dient men te hebben voor het feit, dat de verklaringen van de getuigen alle volledig overeenstemmen waar het het kernpunt betreft.

Een feit is en blijft, dat de verklaring van verdachte vol aanwijsbare leugens zit. De kans, die verdachte had om een aannemelijke verklaring voor deze zaken te geven, nam hij niet te baat. Zijn zwijgen is veelbetekenend.

De schuld staat voor de Officier onomstotelijk vast en wat de bewijskonstruktie betreft, kan hij teruggrijpen naar de jurisprudentie in Nederland en op de Antillen.

In deze zaak staat vast, dat een bedrag van ruim *f* 7700,— door verdachte is ontvangen en dat hij *f* 2400,— minder heeft afgedragen. Hij heeft zich dit geld wederrechtelijk toegeëigend. Het tweede tenlaste gelegde feit, verduistering, is bewezen.

Wat de strafmaat betreft, moet rekening worden gehouden met het feit, dat verdachte in zijn sociale positie zwaar wordt getroffen. Dit overwegende eist de Officier zes maanden, met aftrek voor de tijd in voorarrest doorgebracht, welke dan gerekend wordt te zijn ingegaan op 11 december.

Bewijs niet geleverd.

Na een korte schorsing is dan het woord aan de raadsman van verdachte, mr Hartong. De heer Hartong wenst allereerst de formele zijde van het proces te bezien. Het is bekend, dat er verschil van mening onder de juristen bestaat ten aanzien van de toepassing van de regelen terzake procedure. Spreker is van mening, dat het hier populair gezegd spelregels zijn, waaraan men zich met de meeste stiptheid dient te houden. Het met de spelregels niet te nauw nemen, is hoogst gevaarlijk en ernstig. Het is niet juist om te redeneren zoals door sommigen wordt gedaan „Iemand heeft iets gedaan, dan moet hij veroordeeld worden en de juridisch technische zijde is dan niet ze belangrijk". Vooral in deze zaak heeft men met de formele zijde onvoorzichtig omgesprongen. Spreker is bij het Hof in verzet gegaan en ofschoon hij zich bij het oordeel van het Hof moet neerleggen, is hem wel duidelijk geworden, dat de zeer korte termijn van drie dagen, welke de wet voorschrijft, te kort is voor een degelijke studie.

Gezien de gevolgde procedure meent spreker, dat het gehele proces nietig is. Het Hof heeft bepaalde zaken over het hoofd gezien. Nu is door de beslissing van het Hof, de dagvaarding een scheidingslijn geworden. Alles van vóór 11 december is nietig, alles daarna geldig.... Pleiter is vast overtuigd van het feit, dat de Officier niet ontvankelijk moet worden verklaard, ofwel het gehele proces nietig is. Pleiter gaat dan uitvoerig in op het bewijsrecht. De jurisprudentie hierover is klein van omvang, doordat het bewijsrecht pas in 1926 werd geregeld.

Er moet niet alleen een bewijs worden geleverd met wettige bewijsmiddelen. Bovendien moet de rechter overtuigd zijn van de schuld van verdachte. Op de verklaringen, die niet kloppen en die hier in het geding zijn, mag men beklaagde niet veroordelen. Er moeten duidelijke andere bewijsmiddelen zijn. De verklaringen, die in het dossier zijn, zelfs als ze ambtsedig zijn afgelegd, dienen met grote voorzichtigheid te worden gehanteerd. Zij hebben niet dezelfde waarde als die van verklaringen door getuigen tijdens de zitting afgelegd.

Kock hoogst onbetrouwbaar

Kock is een bijzonder onbetrouwbare getuige. **De Officier heeft zelf tijdens de voorbereiding van deze zaak verklaard, dat deze man „hoogst onbetrouwbaar" is. Is het dan niet vreemd nu wel af te gaan op zijn verklaring? Is hij onbetrouwbaar tot op een zeker punt en daarna betrouwbaar?** Van een deugdelijk bewijs uit een getuigenverklaring als die van Richardson kan men niet spreken. Eerder werkt de verklaring van Richardson als een soort boomerang. Getuige Boezem geeft verklaringen over zaken, die rond de hoofdzaak draaien, maar niet over het punt, waar het uitsluitend en alleen om gaat. Kreeg Richardson het volle bedrag of bleef een gedeelte achter? Calvin is nergens positief. Hij spreekt steeds van „naar ik meen".

In de verklaring van mej. Zichem is inderdaad iets wat niet klopt met de verklaring van verdachte. Dit iets kan misschien juist zijn, misschien niet, maar in ieder geval bewijst het niets en is op detailpunten bepaald onjuist.

Uit de verklaring van Van Hoorn blijkt duidelijk, dat het mandaat volledig ingevuld was. Dit is een kardinaal punt. Hieruit blijkt zonneklaar, dat getuige Richardson onwaarheid spreekt.

Wat de bewijslevering betreft, meent spreker dat de Officier de rollen heeft omgekeerd. In feite draagt hij verdachte op zijn onschuld te bewijzen. Maar daar gaat het niet om. De Officier moet de schuld bewijzen.

Bij het mandaat staat bijvoorbeeld vast, dat Richardson dit tekende. De Rechter-commissaris heeft alles geprobeerd om daar enig houvast te krijgen. Ondanks het feit dat Richardson op essentiële punten aperte leugens vertelde, ging men onderzoeken hoe het stond met zijn handtekening. Of die misschien vervalst was! Richardson moest met alle mogelijke pennen en alle kleuren inkt op vele soorten papier tientallen handtekeningen zetten. Per luchtpost en telegram werd deskundig advies ingewonnen in Nederland. Toen het antwoord kwam, was het te laat. De instruktie was gesloten. Toevallig ontdekt Raadsman op 17 januari een brief in het dossier.... het antwoord moet hij dan gaan vragen. Spreker heeft de R.C. hierover gisteren gevraagd en die durft dan te beweren dat het niet opzettelijk was achtergebleven.. Dit is echter wel het toppunt, dat men zo onbehoorlijk is het dossier onvolledig aan pleiter te overhandigen. De schriftdeskundige schrijft: na deskundige en diepgaande studie: „Zal vermoedelijk geen vervalsing zijn". Dat bewijst nog eens dat vast staat dat Richardson liegt als hij zegt een blanco papier te hebben getekend. De heer van Hoorn erkent zijn handtekening en het feit dat dit het formulier was, volledig ingevuld, dat op 30 maart naar de heer Croes werd gezonden. De Cuba krijgt het papier op 1 april en erkent dat het volledig in orde was. Hij betaalt niet uit, uitsluitend omdat de belasting eerst moet worden uitgerekend.

De Officier heeft geen enkel bewijs kunnen brengen. De hoofdgetuige Richardson verkoopt aanwijsbare leugens. Onder ede zegt hij op 22 november 2 „blanco" formulier later beweert hij „met lijntjes", dan wordt het „fine print", dan weer „blanco". De ene keer zegt hij „ik protesteerde bij het ontvangen van het geld". Op de openbare zitting „Ik protesteerde niet". Als de officier het dan geen meineed noemt, gaat het toch om leugens op essentiële punten.

Hij verklaart belangrijke getuigen, die hij blijkens hun verklaringen verschillende malen opzocht, nu nauwelijks meer te kennen en hen nimmer te hebben ontmoet. Dit staat echter vast. Het gaat hier, aldus pleiter niet om een „vergissing". Getuige Richardson raakt in eigen leugens verstrikt. Waarom wil hij de getuigen Roelofs Valk en de Cuba niet kennen? **Omdat hij van hen het mandaat heeft gezien, dat door hem werd ondertekend. Hij ontkent echter bij andere gelegenheden dat hij een ingevuld formulier tekende. Om zijn leugens staande te houden, moet hij daarom zo „vreemd" doen.**

Als hij helemaal geen raad meer weet, zegt getuige „I wanted to keep it a secret". Er blijft niets over van zijn verklaring. Het is inconsequent bepaalde uitlatingen wel te willen geloven, terwijl vast staat dat hij op de meest belangrijke punten pertinent liegt. Iedereen op het Bestuurskantoor zou ongelijk hebben.... alleen Richardson spreekt de waarheid! Van de getuigen van dat kantoor zijn er vier AVP gezind en dus niet op de hand van verdachte, maar toch zouden zij ongelijk hebben en Richardson gelijk. Op zijn verklaring zou men de verduistering moeten aannemen. Het werd onplezierig voor Richardson en het liefst was hij in november er maar mee opgehouden. Hij kreeg echter geen kans omdat de Britse consul de zaak doorzette. Lees beklaagt zich en de rechter beveelt dan het O.M. om door te gaan.

De consul die hier gebruik maakt van de wetgeving van het land dat hem gastvrijheid verleent, verschuilt zich, als het er op aan komt achter de wetten van zijn land en weigert te getuigen. Het is zeer betreurenswaardig. Het zou onder deze omstandigheden ook volkomen fout zijn als de Rechter van de verklaringen van Consul Lees gebruik maakte. Bovendien wemelt die verklaring dan nog van de tegenstrijdigheden.

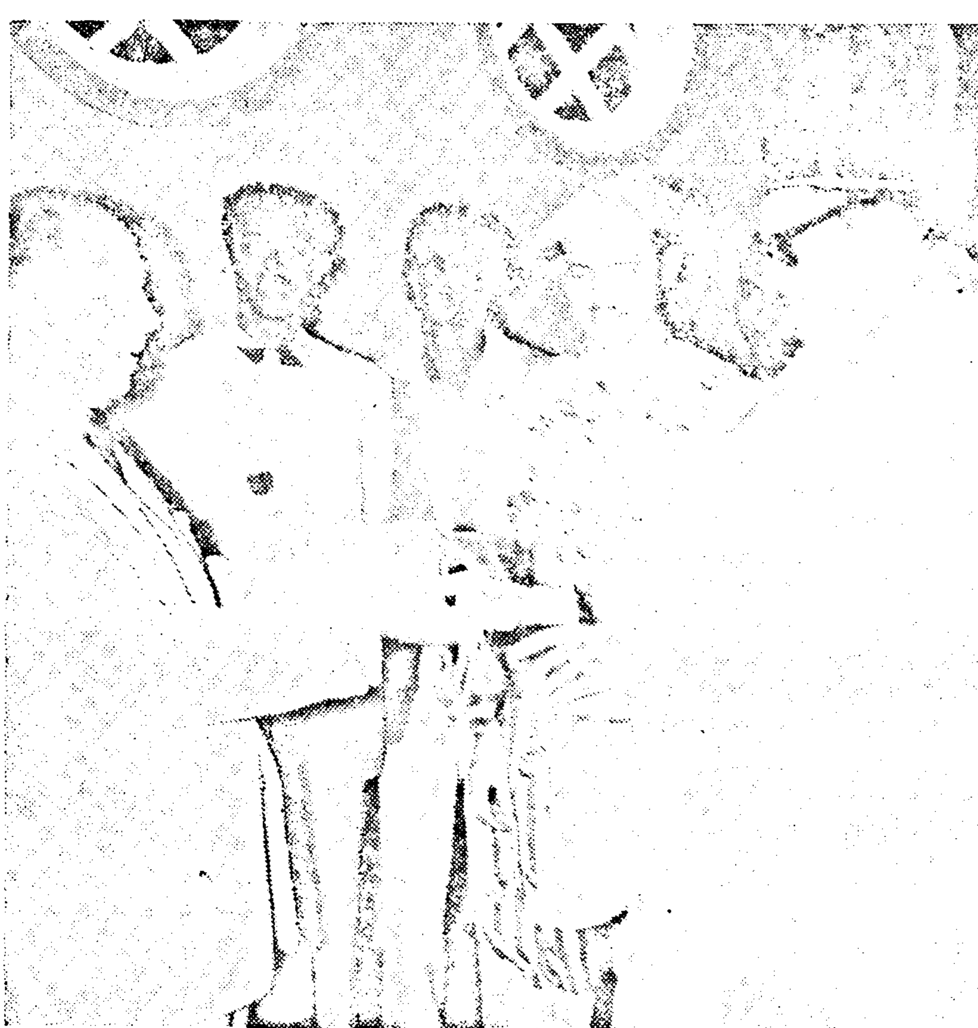
Ook de verklaringen van Kwartsz en Willemsen kloppen onderling niet.

Tekenend voor de mentaliteit van Richardson is wel dat hij zwendelt met mevrouw Hanson om door valse belasting-aangifte de schadeloosstelling te verkrijgen. De conclusie van pleiter is dat het bewijs niet wettig en overtuigend is geleverd. De verklaringen van getuigen en in het byzonder van Richardson zijn „hoogst onbetrouwbaar"! Zelfs al zouden er verder werkelijke bewijzen zijn, (die er niet zijn) dan zou de Rechter naar het oordeel van pleiter nog niet overtuigd kunnen zijn van de schuld. Hij verzoekt daarom dat zijn client onmiddellijk in vrijheid wordt gesteld en vraagt vrijspraak.

Critiek op beleid.

Pleiter wil tot slot en zeer tot zijn spijt nog naar voren brengen, dat hij zich wenst te beklagen over het verloop van het onderzoek en de wijze

(Vervolgd naar pag. 6)

Op feestelijke wijze is de carnavalsviering 1958 op Aruba ingeluid. Gistermorgen maakte de Prins en zijn Pancho, in gezelschap van de leden van het centrale carnavalscomite een vreugdevolle rondrit over het eiland. Het eerste bezoek gold de tijdelijke gezaghebber, die in gezelschap van mevrouw De Boer de doorluchtige dwaasheid en gevolg in het Strand hotel ontvingen. De Prins bracht zijn eigen muziek mede. In de hall speelde de steelband Ohio en het (jeugd)conjunto San Fernando vrolijke wijsjes. Later bezocht het gezelschap tal van clubs. Deze eerste feestelijkheid werden georganiseerd door de heer A. Toppenberg, voorzitter van de paradecommissie. Op de foto ontvangt Prins Carnaval uit handen van drs de Boer de gouden sleutel van Aruba. Rechts de heer Janchi Arends, voorzitter van het Centrale carnavalscomite.

Oranjestad. — Het huwelijk van de dag was dat van Miep Haanen onderwijzeres bij het Katholiek Onderwijs en Bert Quaadman van Singmaster en Breyer, die een zo voorname rol speelt in het padvindersleven op Aruba. Het jonge paar recipieerde in Strand Hotel waar vele vrienden en collega's de beste wensen kwamen aanbieden. Onder de gasten zagen wij ook de heer E. O. Petrona, gedeputeerde voor onderwijszaken.

Kanttekening

Tekenend voor de stemming welke rond dit proces is gekweekt was het dat het des morgens vroeg rustig en stil was voor het gerechtsgebouw, maar dat tegen elf uur de demonstrerende dames weer verschenen. Men was in een stemming van vreugdevolle verwachting en de teleurstelling was dan ook groot, toen bekend werd dat de heer Croes voorlopig nog in arrest zou blijven.

Toch werd hij bij het verlaten van het gebouw nog hartelijk toegejuicht door de dames, al beweren boze tongen, dat de open auto's en bloemstukken, die achter de schermen in gereedheid werden gehouden, met stille trom aftrokken

Gezien de ongezonde stemming die rond dit proces gekweekt is, is het wel een zeer ongelukkige samenloop van omstandighden dat het vonnis gewezen zal worden op de dag van de vermoedelijke aankomst van H.K.H. Prinses Beatrix op Aruba!

Zaak CROES

(Vervolg van pag. 5)

waarop hij belemmerd werd bij het uitvoeren van zijn taak. Op de eerste avond waarop zijn hulp door beklaagde werd ingeroepen, werd hij van zijn huis tot Santa Cruz gevolgd door een politieauto. Rond het huis van de heer Croes wemelde het van politieauto's. Tot nu toe zwermen de auto's om zijn huis. De afgelopen dagen wordt spreker lastig gevallen door mensen die hem dag en nacht zonder enige andere reden dan hem te plagen opbellen. Hij is tijdens de voorbereidingen tot het proces door de Rechter commissaris op alle mogelijke wijze gehinderd.

Er is, zo roept spreker uit, op 1 april iets gebeurd. Wat dat was, deze gruwelijke aprilmop, moet zo spoedig mogelijk worden vergeten.

Na een kwartier schorsing is dan het woord aan de Officier voor repliek.

Deze zegt dat er weinig aan het requisitoir in deze op zichzelf eenvoudige zaak valt toe te voegen. Gaarne laat hij de beoordeling verder aan de rechter over. Wat het verweer betreft heeft het hem niet verbaasd dat pleiter zo op de getuigenverklaringen ten aanzien van de „franjes" is ingegaan. Het is gemakkelijk dergelijke verklaringen uiteen te rafelen. De opmerkingen ten aanzien van de betrouwbaarheid van getuige Kock zal spreker niet beantwoorden. Daar zijn ze te goedkoop en te doorzichtig voor. De belangrijkheid die pleiter aan het mandaat meent te moeten toekennen, is spreker niet duidelijk. Over het rapport van de schriftdeskundige moet men zich vooral niet opwinden. Het is zeer begrijpelijk dat de R.C. de mogelijkheid van vervalsing van de handtekening niet over het hoofd heeft gezien en er een deskundig onderzoek naar liet instellen. Maar zelfs valsheid in geschrifte is niet zo belangrijk in deze zaak. Het gaat om de verduistering. De mening van de officier over Richardson verschilt met die van pleiter. Hij houdt vol dat over essentiële punten geen twijfel is gebleven. Ook is het niet belangrijk hoe de zaak aan het rollen is gekomen. De politie kreeg haar inlichtingen en het onderzoek begon. Spreker persisteert bij zijn eis. Ook pleiter herhaalt dan nog eens zijn argumenten.

Nog maar één rechter op de Antillen!

Uitvoeriger wil hij dan nog eens ingaan op de naar zijn mening meer dan ongepaste wijze waarop het onderzoek plaats vond. De manier waarop verdachte werd aangehouden door de Rechter Commissaris en de politiecommissaris en dan nog wel vóór het Bestuurskantoor. Alles wijst er op dat men verdachte moest en zou hebben. Hier moet een eind aan komen. Bij het onderzoek is pleiter twee maal de mond gesnoerd en werd hij door de RC gedreigd met buiten de kamer gezet te worden. En waarom dit alles? **Omdat spreker vroeg om de invrijheidstelling van zijn cliënt, een vader van acht kinderen. Omdat pleiter slechts naar voren bracht dat niet alleen politieke vrienden van verdachte, maar zelfs priesters van de katholieke kerk hem hadden opgebeld en er schande van spraken dat Croes met de kerstdagen in de gevangenis moest zitten. Er is duidelijk een complot op Aruba tegen verdachte.**

Spreker heeft tijdens deze zitting een voortreffelijk rechter ontmoet. Dat heeft hem goed gedaan, want hij begon al te twijfelen of er nog rechters hier waren. Hij is zeer erkentelijk voor de wijze waarop deze rechter het proces heeft geleid. Ongeacht de uitspraak en de beslissingen die deze rechter zal nemen, zal pleiter voor mr. van Gent byzondere waardering blijven behouden.

Pleiter volhardt bij zijn verzoek tot invrijheidstelling en vrijspraak.

De Rechter vraagt dan aan pleiter of deze, afstand doet van zijn recht om schriftelijke vragen te stellen aan Consul Lees. Mr. Hartong ziet hier, om verder oponthoud te voorkomen, van af, maar herhaalt nog eens dat de verklaring van Lees dan ook niet in het geding thuis hoort.

De rechter bepaalt de uitspraak op over veertien dagen.

Wat het verzoek om de invrijheidstelling van verdachte betreft, wil hij, alvorens zijn beslissing bekend te maken er voor waarschuwen om uit zijn beslissing vooral geen conclusies te trekken ten aanzien van de mogelijke eindbeslissing. De Rechter acht het in dit stadium van de zaak gewenst het verzoek van raadsman te weigeren. Enerzijds geniet verdachte reeds een groot voordeel, — in strijd met de wet —, door zijn voorarrest door te brengen te zijnen huize, waardoor dit alles veel minder erg voor hem is te beschouwen en bovendien speelt bij dit besluit een rol het feit dat verdachte geweigerd heeft te antwoorden op vragen naar aanleiding van zijn verklaring. Hij heeft hiertoe volledig en wettig recht, deze houding heeft toch grote twijfel doen ontstaan bij de Rechter ten aanzien van de schuldvraag.

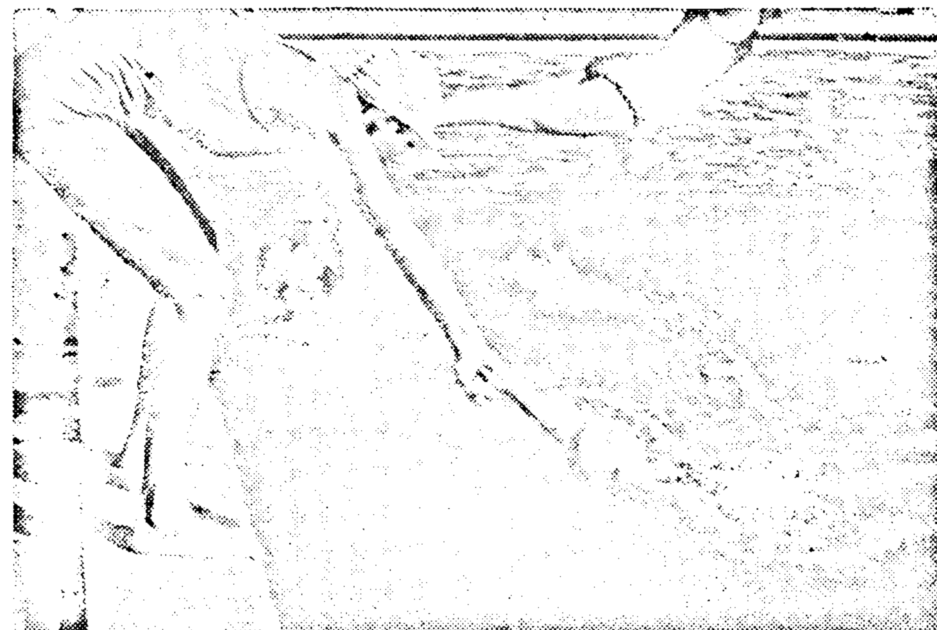
De zitting wordt dan met een korte hamertik gesloten.

Laatste dag zwem kampioenschappen

Goede tijden op vrijeslagnummers en spannende estafettes

Waterpolowedstrijden weer spectaculair onderdeel der wedstrijden

Willemstad. — Zaterdagmiddag werd dan in het Rifzwembad de laatste etappe van de N.A.Z.B. vierdaagse verzwommen en wij kunnen ons voorstellen dat zowel de organisatoren als de deelnemers met een zucht van verlichting naar de sluitings woorden van de voorzitter der N.A.Z.B. luisterden. Een speech waarin de heer Kion hulde bracht aan de jongens en meisjes voor de wijze waarop zij gedurende deze wedstrijden gestreden hadden, welliswaar inspannende dagen maar ook dagen van ware sportbeleving zonder één enkele wanklank, waar met 'n lach een nederlaag geleden werd tegen een jongen waarvan men nog nimmer verloren had of won van een meisje wat voordien niet voor mogelijk was gehouden.

Het wisselen bij de 3 x 100 meter estafette dames senioren tijdens de zwemwedstrijden, die zaterdag in het kader van de Ned. Antilliaanse Zwemkampioenschappen werden gehouden.

Hij stak ook een hart onder de riem bij diegenen die misschien dachten: ik kom er nooit, ik zal nooit eens kampioen worden of zelfs maar bij de eerste drie behoren, omdat ik de aanleg mis. De heer Kion haalde hierbij als voorbeeld de wereldvermaarde Tsjech Emile Zatopek aan die, ondanks het feit dat hij zeker geen geboren loper was, door enorme wilskracht en volharding prestaties heeft geleverd, die zelfs voor topathleten onmogelijk bereikbaar waren gebleken.

Voordat deze woorden werden gesproken waren echter weer enige bijzondere prestaties geleverd o.a. door Herma Noordhoek Hegt en Heyme Visser die beiden op de 50 m. vrije slag als No. 1 eindigden, daardoor drievoudig kampioen werden en één tweede plaats veroverden op de vier zwemnummers voor adspiranten; een bijzondere felicitatie is dan ook volle waard.

De gedetailleerde uitslagen zijn:

50 m. vrije slag meisjes adspiranten
1 en kampioene Herma Noordhoek Hegt 0,39.6 sec. As.
2. Erna Kuiper 0.40.2 sec. As.
3 Henny Versteeg 0.45.3 sec. Rob.

50. m. vrije slag jongens adspiranten
1 en kampioen Heyme Visser 0.35.2 sec. As.
2. Ruud Kooymans 0.37.7 sec. As.
3. Jan Spaan 0.38.4 sec. As.

Om deze tweede en derde plaats moest echter eerst tweemaal gezwommen worden want door zowel Ruud Kooymans, Jan Spaan en Jaap v.d. Zee was tevoren een tijd gemaakt van 0.38.5 sec. Jaap v.d. Zee moest toen na verbeten strijd en een tijd van 0.38.8 sec. de tweede en derde plaats aan zijn rivalen laten.

100 m. vrije slag meisjes junioren:
1 en kampioene Edith Spelt 1 min. 20.3 sec. Rob.
2. Ineke Nebbeling 1 min. 21.1 sec. As.
3. Carla Faber 1 min. 23.9 sec. Rob.

100 m. vrije slag jongens junioren:
1 en kampioen Attie Visser 1 min. 10.7 sec. As.
2. Jean Brepols 1 min. 13.9 sec. As.
3. Jan Valkenberg 1 min. 14.0 sec. Rob.

100 m. vrije slag Dames Senioren:
1 en kampioene Dineke de Kruyf 1 min. 15.5 sec. Rob.
2. Jeannette Verbrugge 1 min. 18.5 sec. Rob.
3. Mevr. Zitman 1 min. 22.7 sec. Rob.

Dineke brak hiermede haar persoonlijk- en clubrecord en wij achten haar in staat, om, binnen afzienbare tijd, het Ned. Ant. record, hetwelk op naam staat van Hanny Boonstra - Termeulen met een tijd van 1 min. 13.5 sec., te benaderen en zelfs te verbeteren.

100 m. vrije slag Heren Senioren:
1 en kampioen Herman Oelrich 1 min. 04.9 sec. Rob.
2. Robert Prinse 1 min. 08.4 sec. Rob.
3. Aat Kooymans 1 min. 09.3 sec. As.

Herman Oelrich brak hiermede eveneens zijn clubrecord en het was bepaald jammer dat Schuyer van de Mariniers, die toch ook goed voor 1 min. 4 geacht moet worden, het nodig oordeelde op dit nummer verstek te laten gaan, zodat Oelrich thans met enkele meters voorsprong het eindpunt bereikte. Schuyer was overigens niet de enige Marinier die niet aan de start verscheen want ook Trienen en Twilhaar vonden het bij nader inzien kennelijk te vermoeiend.

De 3 x 100 m. wisselslag estafette Dames Senioren waarop Asiento met Karin Kuiper, en de Robben met Fenny van Noort startten (waarom de Robben hierop niet hun sterkste rugslag zwemster, Edith Spelt, opstelden is ons niet duidelijk) bracht Asiento na de eerste 100 m. een geringe achterstand op de Robben. Renee Muusze startte aldus enige seconden eerder, maar Etel Dreef zou Etel Dreef niet zijn als zij niet tót het uiterste inspande en de achterstand in een voorsprong omtoverde, hoewel Renee zich dapper verdedigde. Die voorsprong had Asiento brood nodig om de estafette in haar voordeel te beslissen, want zonder voorsprong was Ineke Nebbeling al bij voorbaat kansloos tegen Jeannette Verbrugge. Nu zag zij kans om Jeanette juist nog enige armslagen voor te blijven. Het resultaat was:

1. Asiento 4 min. 31.0 sec.
2. De Robben 4 min. 33.3 sec.

De hierna volgende 3 x 100 m. wisselslag estafette Heren Senioren bracht 3 ploegen aan de start t.w. Asiento, De Robben en.... de Mariniers.

En thans zou blijken waarom de Marinemensen niet hadden deelgenomen aan de 100 m. vrije slag.

De opstellingen waren:
ASIENTO Oomen (rug), DE ROBBEN Oelrich, MARINIERS Schuyer.
ASIENTO Liphuyzen (schoolsl.), DE ROBBEN Ph. Breedijk, MARINIERS Klinkenberg.
ASIENTO, Kooyman (vrije sl.) DE ROBBEN Zitman, MARIN. Twilhaar.

Schuyer startte aldus volkomen vers, sterk favoriet en zwom de 100 m. rug in de (onofficiele) tijd van 1 min. 14.5 sec. Oelrich en Oomen zwommen resp. ca. 1.19 en 1.20. Klinkenberg, welke een sterke 100 m. zwemmer is zwom deze afstand in perfecte stijl en gaf niets van zijn voorsprong cadeau. Philip Breedijk bleek echter te zwak voor dit millieu en eindigde met een flinke achterstand op Liphuizen. Thans ontbrande een felle strijd tussen Twilhaar en Kooymans. Twilhaar werd zienderogen ingehaald maar had toch voldoende adem om de laatste meters af te leggen onder luide aanmoedigingen van alle aanwezige Mariniers en 1.4 sec. eerder aan te tikken dan Kooymans. Als bij wijze van spreken, de afstand niet 100 maar 102 m. geweest was, was Kooymans er in geslaagd om Asiento de overwinning te bezorgen, waarmee wij de inspanning die er heerste voldoende hopen te hebben weergegeven.

De polowedstrijd tussen De Robben Asiento Dames was al bij voorbaat in het voordeel van de Robben met twee goede aanwinsten in Mevr. Zitman en Mevr. van Heijningen te meer omdat Asiento enkele sterke speelsters door afschrijvingen te elfder ure moest ontberen. De Robben won de ontmoeting echter allerzins verdiend met 4-2 door doelpunten van Dineke de Kruyf Jeanette Verbrugge (2x) en Nanny van Heijningen, voor Asiento scoorde Etel Dreef 2 x.

De beste speelsters waren Dineke de Kruyf Jeanette Verbrugge en keepster Edith Spelt van de Robben en Mevr. v.d. Ende en Etel van Asiento.

De veteranen van de Robben waren verre van volledig waardoor een beroep gedaan werd op een aantal mariniers om de wedstrijd doorgang te doen vinden. Ondanks dat, was het zeker geen onaardige wedstrijd. De uitslag 4 - 2 voor de combiatie Robben-Mariniers is hierbij van geen belang. De werkelijke veteranen die wij hebben opgemerkt waren bij de Robben voorzitter van Putten als keeper, Dick van Vliet en Hofland als spelers. Bij Asiento, keeper Klapwijk, Kapaan, Spaan, Pellinkhof, v. Aalst en Helle. Al deze spelers bleken hun sport nog niet verleerd te zijn en achterwaartse schoten van Hofland en midvoor Helle waren niet van gevaar ontbloot.

De beide keepers hadden soms handen, schouders en zelfs het hoofd nodig om alle schoten te verwerken.

In het slotwoord sprak de heer Kion namens het bestuur van de N.A.Z.B. zijn dank en bewondering uit aan het adres van de organisatoren van de kampioenschappen, (de technische commissie der N.A.Z.B.) waarin vooral de heren van den Ende en van Putten enorme hoeveelheden werk hebben moeten verzetten, de heer A. J. J. Janse werd welverdiende lof toegezwaaid voor het op punctuele wijze behartigen van 't jurysecretariaat, de heer de Kruyf voor het verzorgen van de geluidsinstallatie, de heer Pellinkhof voor het ontwerpen van het speciale N.A.Z.B. diploma welke ook allen door hem werden geschreven.

Diezelfde woorden van dank golden voor de gehele wedstrijd jury t.w. de heren J. Visser, H. Hofland, G. v. Vliet, J. Molenaar, J. C. Schrevel, P. Smits en F. Knieriem, die zich op zulk een sublieme wijze gekweten hebben van hun taak en elke dag weer paraat waren als o.a. voorzitter kampgrechter, starter, tijdopnemers, waterpoloscheidsrechter enz.

Het gehele verloop van deze vier wedstrijddagen was inderdaad perfect en wij stemmen graag in met de dankwoorden van de N.A.Z.B. voorzitter voor deze bijzondere prestaties. Voor diegenen onder de lezers die van statistieken houden laten wij hieronder de verdeling volgen van de kampioenstitels over alle vier wedstrijddagen.

Asiento 25 titels, waarvan 18 individueel en 7 estafettes.
Robben 10 tit., 6 indiv. en 4 estaf.
Mariniers 2 tit., 1 indiv. en 1 estaf.
Sithoc geen.

Aix. — Een schilderij, dat zich sinds 1821 in de kerk van Aix-en-Provence bevindt en tot dusver is toegeschreven aan de vlaming Gaspard de Crayer, is volgens dr. Burchard, een Rubens-kenner uit Londen, een Rubens. De grootte van het doek, dat de marteldood van de heilige Paulus voorstelt, is 7 bij 4 meter.

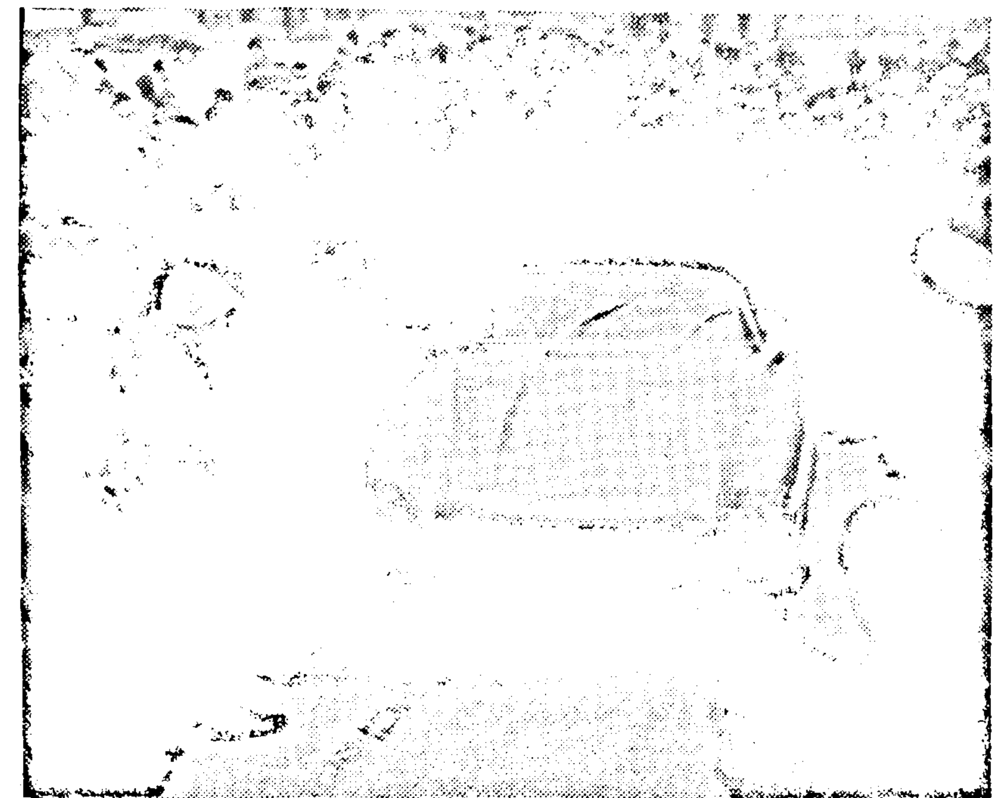
MORAISSE - FERET winnen Rallye Monte Carlo

GATSONIDES - BECQUART bezetten de vijfde plaats

Monte Carlo. — Terwijl de organisatoren met behulp van elektronische rekenmachines bezig waren het officiële eindklassement op te maken, werd zondagmiddag half één de voorlopige uitslag bekend gemaakt.

Volgens deze voorlopige uitslag is de 27e ralley Monte Carlo gewonnen door de Franse ploeg Moraisse—Feret met Renault, gestart in Lissabon, 1520 strafpunten. Verder luidde het klassement: 2) Gacon—Borsa (Fr.) met Alfa Romeo (groep Lissabon) 2234,9 strafpt; 3) Vold Johanssen —Kooperud (Noorw.) met D.K.W. (groep Oslo) 2559 strafpt; 4) Loffler—Johansson (Duitsl.-Noorweg.) met Volvo (groep Oslo) 2907 strafpt; 5) Gatsonides—Becquart (Ned.-Fr.) met Triumph (groep Den Haag) 2913 strafpt; 6) Harper—Elbra (Gr. Br.) met Sunbeam (groep Oslo) 2923 strafpt; 7) Spjuth—Anzil (Zweden) met Alfa Romeo (groep Oslo) 3152,3 strafpt; 8) Ziegler—Cots (Zwits.) met Sunbeam (groep Lissabon) 3400 strafpt; 9) Naurin—Blanc (Fr.) met Alfa Romeo (groep Lissabon) 3609 strafpt; 10) Nelleman—Skarring (Den.) met Ford (groep Rome) 3800 strafpt.

Aan de zware klassementsproef, die over een moeilijk, spiegelglad en bochtig bergtraject voor de laatste schifting moest zorgen, werd door 58 equipes deelgenomen. Bijna waren Gatsonides en Becquart van deze proef uitgesloten, aanzien de organisatoren tot de conclusie kwamen, dat de Triumph van de Nederlands-Franse ploeg meer dan een uur te laat was geweest en dus gediskwalificeerd moest worden. Terwijl Gatsonides doorging met theoretische voorbereidingen van de zware test, stapte Becquart naar de jury om de hiervan te overtuigen, dat de 51 minuten, die zij ergens op het laatste deel te laat waren geweest, weer ruimschoots waren ingehaald. De jury werd overtuigd en Maus en Herman mochten deelnemen. De deelnemers aan de klassementproef kregen een half uur de gelegenheid voor de proef aan hun wagens te repareren wat nodig was. Hervan is door Gatsonides en Becquart gretig gebruik gemaakt. Zij huurden een garage af, zorgden voor deskundige hulp van uitgeschakelde rallye-rijders, die de Triumph op hun duimpje kennen, een politieman werd gecharterd om de weg vrij te houden, opdat geen minuut verloren ging en zo werden wielen verwisseld, lampen gemonteerd, enz. Zo snel was dit gebeurd, dat de Triumph vijf minuten over half, toen de ploeg aan de start verscheen. 38 Ploegen volbrachten de proef over de gevaarlijk gladde wegen van de zee-alpen en de zuidoostelijke uitlopers van het massif centraal, ook Gatsonides—Becquart, die dus toen al zeker waren van een plaats in het eindklassement. Het ging nu nog om het strafpuntentotaal. Gatsonides—Becquart werden derde in het voorlopig klassement van kategorie 2, voor speciale serie toerwagens en normale en gewijzigde gran turismo's — zij wonnen de eerste prijs in de klasse vóor de cylinderinhoud 1300—200 cc, de Coupe du Mont Agel, die 200.000 francs of wel 2000 gulden opleverde.

Onverschillig weer en wind hebben de deelnemers aan de Ralley de Monte Carlo hun moeilijke taak trachten te volbrengen. Eén van de deelnemers, de Mercedes 300 SL Roadstar, bereden door de heren W.J.J. Tak en R. de Boer, aan de start.

De start van de 3 x 100 meter estafette heren senioren op de vierde en slotdag van de Ned. Antilliaanse Zwemkampioenschappen alhier.

Gaat het Curacaos elftal zó naar Nederland?

Het bezoek van de Braziliaanse club Botafogo is weer achter de rug en voetbalminnend Curaçao heeft de kans gehad zijn elftal in actie te zien. Wegens te sterke meerderheid van de Brazilianen moest Curaçao in beide wedstrijden het onderspit delven en wel met 4-1 en 4-0. Laat ons voorop stellen, dat Curaçao met welk elftal dan ook, op het ogenblik niet had kunnen winnen van Botafogo, doch wat wij wel durven beweren is, dat wij met een andere voorhoede minstens zouden zijn gekomen tot enige tegenpunten.

Na het zien van de bovengenoemde wedstrijden is bij menige voetballiefhebber echter de vraag gerezen of de spelers die nu in bondstraining zijn wel inderdaad de besten zijn van Curaçao. Wij voor ons, moeten direct zeggen nee, wij hebben zeker, en vooral in de voorhoede betere krachten, die wij zouden kunnen gebruiken om de voorlinie meer effectief te maken.

Wij denken hier aan spelers als: Sambo, Valerian, Bibiana, Thielman, R. de Lannooy, Gumbs en anderen, allemaal jonge spelers, die enige maanden geleden nog deel uitmaakten van onze nationale ploeg en die nu aan de kant zijn gezet. Wij willen voor genoemde spelers zeker geen lans breken, indien het is bewezen, dat de nu geselecteerde spelers hun kunnen overtreffen, doch het tegendeel is bewezen n.l.: Wij missen deze spelers en zijn er zeker van dat zij met een beetje training weer hun plaats kunnen innemen in ons nationaal elftal en dan tot betere resultaten kunnen komen dan de voorhoede, die nu geselecteerd is.

Dat het merendeel van ons voetbalpubliek deze opinie deelt, blijkt wel uit het feit, dat wij van verschillende zijden het verzoek hebben gekregen hierover eens te willen schrijven, wat wij dan ook ten goede van ons voetbal hebben gedaan. Zij, die als bonafide voetbalkijkers de wedstrijden tegen Botafogo hebben bijgewoond, en die geen clubbelang voor ogen heeft gehad, moet, onverschillig tot welke club hij ook behoort, van mening zijn geweest dat het elftal dat in het veld verscheen zeker niet de sterkste was van het ogenblik. Dit elftal zal natuurlijk met training tot betere prestaties kunnen komen, doch waarom niet direct begonnen met **de besten uit te zoeken en dan men de training te starten?**

Selecteert trainer Aballay zelf zijn spelers? Hoeveel dikwijls deze vraag de laatste dagen zal zijn gesteld is moeilijk te zeggen en ook over het juiste antwoord hierop tast men nog steeds in het duister. Indien het waar is dat trainer Aballay zijn ploeg zelf samenstelt moeten wij direct zeggen, dat dit volgens onze mening niet juist is, aangezien hij de Curaçaose spelers maar pas kent en zeker tussen b.v. veertig goede spelers onmogelijk de twintig besten zou kunnen uitzoeken in zulk een korte tijd, waarin hij de jongens niet eens in actie heeft kunnen zien. Of Aballay later, nadat hij hier behoorlijk op de hoogte is van ons voetbal alleen zijn elftal kan samenstellen, **is een punt waarover volgens ons de Algemene Vergadering zal moeten beslissen.**

Als het zo is, dat Aballay nu op instructie van andere personen heeft gewerkt bij het samenstellen van zijn ploeg, zouden wij graag willen **weten wie deze personen zijn en in welke functie men Aballay zijn opdrachten gaf.** Volgens ons is de enige instantie, die Aballay instructies zou kunnen geven, **de Technische Commissie van de C.V.B.**, doch daar wij lang niet van dit orgaan hebben gehoord, menen wij dat dit lichaam ter ziele is.

De samenstelling van het elftal heeft bij velen het vermoeden gewekt, dat men hierbij niet zozeer met de prestaties van de spelers rekening heeft gehouden alswel met de verenigingen waarin de spelers zijn opgesteld. Van dit systeem zijn enkele verenigingen de dupe geworden en het is sterk te betwijfelen, dat b.v. Sithoc nu slechts een speler (Giribaldi) heeft die in aanmerking komt voor de bondstraining. De Curaçaose ploeg leek bij de wedstrijden tegen Botafogo meer op een combinatie Jong-Holland/Subt, dan op een selectie-elftal uit de beste Curaçaose spelers. De vereniging Jong-Holland had naar onze oprechte mening enige spelers in het Bondselftal, die ten onrechte waren opgesteld.

Ofschoon de achterhoede zeer goed voldeed, in de voorhoede geven wij op het ogenblik slechts aan Gomez een vaste plaats.

Indien wij echter koste wat het kost in april toch in Nederland willen spelen, dan moet echter het systeem dat nu gevolgd wordt bij het samenstellen van ons elftal veranderd worden. Wij moeten voor eens en voor altijd het clubbelang vergeten om te komen tot het samenstellen van een zo sterk mogelijk Curaçaos elftal. Om hier het beste in te slagen is het volgens onze mening noodzakelijk een technische commissie in het leven te roepen (indien zij althans niet bestaat), die tot taak heeft samen met trainer Aballay onze elftallen samen te stellen. Voor leden van een dergelijke Technische Commissie hebben wij in gedachten oudere personen op het gebied van voetbal, die geacht kunnen worden personen te zijn met een goede kijk op het spel en die zich niet laten beïnvloeden door clubbelang.

Leden van het bestuur van de CVB mogen dus niets uitstaande hebben met het selecteren en de opstelling van spelers voor ons nationaal elftal.

Alleen door het strikt volgen van dit systeem kan er volgens ons een sterke ploeg worden opgebouwd uit de training van Roberto Aballay en samengesteld door hem in samenwerking met de reeds genoemde Technische Commissie.

Indien leden van de CVB echter zeggenschap hebben in het samenstellen van onze nationale ploegen dan zal het onvermijdelijk zijn, of trainer Aballay zal beïnvloed worden in zijn keuze. **Immers „Wiens brood men eet, diens woord men spreekt". Trainer Aballay zal hierop heus geen uitzondering maken.**

Ofschoon de door de CVB uitgeschreven Algemene Ledenvergadering van 31 januari a.s. slechts werd belegd ter bespreking van de nieuwe Statuten, is het in het belang van de voetbalsport dringend noodzakelijk dat men over het punt van de samenstelling van ons elftal de mening vraagt van de Algemene Vergadering.

Indien men de agenda niet meer wil veranderen, dan is het toch wel gewenst, dat men minstens een rondvraag inschakelt. Wij vertrouwen dat het CVB-bestuur, het belang van deze zaak voor ogen hebbende, ons verzoek, dat tevens de wens is van honderden voetballiefhebbers, zal inwilligen en dit punt op de komende Algemene Vergadering zal bespreken!!

G. A. de Jongh.

DE VIERDE ENGELSE CUP RONDE

Londen. — De uitslagen van de zaterdag op besneeuwde, modderige terreinen gespeelde wedstrijden van de vierde ronde van de T.A.-cup, luiden: Bristol Rovers — Burnley 2—2, Cardiff City — Leyton Orient 4—1, Chelsea — Darlington 3—3, Everton — Blackburn Rovers uitgesteld, Fulham — Charlton 1—1, Liverpool — Worthampton Town 3—1, Manchester United — Opswich 2—0, Newcastle United — Scunthorpe United 1—3, Notts County — Bristol City uitgesteld, Stoke City — Hull 1—2, Sheffield Wednesday — Middlesbrough 3—1, Tottenham — Sheffield United 0—3. West Bromwich — Nottingham Forest 3—3, West Ham — Stockport 3—2, Wolverhampton — Portsmouth 5—1, York City — Bolton 0—0.